

یا کوتال و سرو سیپالیان لیوهر ده گرین و له م ریگایه وه، هه م له مه ترسی قات و قری
خۆمان را بگرین و هه م له ریگای فروشتنی، دانه و یله به خه لکی هه نده ران، سامان و
دارایی و پول و دراوی زۆر به ده ست دینین.

فیرعه ون له بیستنی ئه و قسانه ی یوسف که زۆر زانایانه و پسیپۆرانه بو، شاد و خوشحال بو،
ئه نگوستیله ی تپلی له ده ستی خوی دهر هیئا و کردی یه تامکی یوسف و تاجی پاشایی
خویشی هه لگرت و نایه بان سه ر یوسفی نازدار و ژیر و پر عه قل و ته گبیر و به مشور و خه م
خۆری خه لکی هه ژار و نه دار و نیوخۆ و هه نده ران، وه به یوسفی وت: تۆ به وه هه موه
زیره کی و ژیری و کارزانی و کاردانی و به مشوری و شیای یه وه، شیای فهرمانره وایی
میسری و من دلنیام هه لکی به هو ی ژیری و پر ته گبیری تۆ وه، ده که ونه خیر و خوشی و
دارا و ده وله مه ند و تیر و ته سه ل تر ده بن.

یوسف ئه نگوستیله که ی وه رگرت، به لام تچه که ی به پاشا داوه و گو تی:

من له پله ی خه زینه داریدا، باشتر ده توانم کار بکه م و بو ئاوه دانی نیشتمان و ولات
بکو شم و یارمه تی به خه لک بده م و میسر ئاوه دان و ئاوه دانتر بکه م و خه لک بخه مه
خیر و خوشی تاله ناز و نیمعه تی باشتر دا بزین و له مه ترسی قات و قری و برسیه تی و
نه داری و هه ژاری رزگاریان، بکه ین.

فیرعه ون قسه کانی یوسفی په سه ند کرد و به مجۆره یوسف بووه خه زینه وان و پول و
دراوی ولاتی گرت ه ده ست و بو فراوان بونی دان و یله، ده ستوری داتاله و جهوت ساله
ته ره سالانه دا، دانه و یله یی زۆر بچینن و به ره مه یی زۆر و باش به ده ست به یینن و له
سیلو ساز کراوه کاندابه گول و خوشه وه بو سالانی و یشکه سالی و قات و قری ئازوخه ی
بکه ن. (۱)

(۱) میژو ده نوی: هه ر له و سالانه دا عه زیزی میسر مرد و زوله یخا له کۆشکی غیره ت دهر کراو

پیر بو و که م که م سو مای چاوی له ده ست داو له کوچه و کولان دا دهر به ده ربۆ - شه پۆل

جادوای تهره سالی و فراوانی ده خل و دان ویشکه سالی و قات و قری داهات، جا یوسف به ژیری و دلسوزی ده خل و دانه ویله پاشه که و ته کانی له نیو خه لکدا له میسر دا بهش بهش ده کرد و زیادی به کیش به کریارانی ههنده ران ده فروشت، هه موئه و کارو بارانه له ژیر چاوه دیری یوسف دابو، یوسف خوئی دانه ویله ی به کریارانی دراوسی و خه لکی ههنده ران ده فروشت، نه وه کومافی که سی بخوری و زولم له هه ژارو بی نه نوایی بکری.

ده گیر نه وه نازوخه و دانه ویله، خانه دانی یاعقوب له که م و کوری دا، یه عقوب لیبرا تا کوره کانی بنیرینه و لاتی مبسر بو دانه ویله کرین.

جا یه عقوب به کوره کانی خوئی فهرمو: بیستومه له میسر دا پاشایی زانا و ده هنده و کارچاک، له سهر کاره و زور ده ست روویه و دلاوایه، بچنه میسر لای ئه و پاشایه دانه ویله و خواری مه نی ئاماده بکه ن و بیهننه وه بو مال و مندال و خاو خیران.

یه عقوب بنیامینی لای خوئی راگرت و ده کوره که ی دیکه ی ناردی میسر بو کرینی ده خل و دان.

□ ده گیر نه وه، دوا به دوای ئه وه ی که یوسف که و ته چالاو یاقوب روژ بو روژ زیاتر ئوگری بنیامین زاروکی گچکه ی خوئی ده بو و جینگای یوسفی له دلی باوه یاقوب دا بو خوی خویش کردبو، یاقوب نه ی ده توانی تاوئی، کاوئی له بنیامین دوربی.

به لی خوینه رانی ریژدار کورانی یاقوب ریگای میسریان گرتی بهر، کاتی گه یشتنه میسر، ئه وانیان برده لای یوسف. یوسف کاتی چاوی به وان که وت ئه وانانی نانسیه وه و دله خور په ی پی که وت و دلی دا که وت، به لام به سهر خوئی نه هیئا و خوئی لی ئاشکرانه کردن و به پیشکاره که ی وت: بیانیه نه جینگای پشودان تا ماندو بونیان ده رچی، وه میوانداری یه کی باشیان بکه ن، ئه ویش کورانی یاقوبی برده جینگای پشودان و میوانداری یه کی باش و پیوانه یان لیکردن.

بو روژی دوا پیدا، یوسف ئه وانانی بانگ کرده لای حوی و پرسپاری لیکردن:

ئیوه کین و له کام تیره و هوژن و له کوپوه هاتون؟

ئه وانیش له وه لآمی یوسف داوتیان: ئیمه کورانی یاقوب پیغه مبه رین و له نه وهی ئیسحاق و ئیبراهیم پیغه مبه رین و له که نعه انه وه هاتوین ده خل و دان بکرین بوخاو خیزانمان، چونکا دانه ویله مان له که م و کوری داوه، که ندوه ئارده که مان له بن کران دایه. یوسف و تی: چه ند روژی بمیننه وه تا بزائم راست بیژین یا دروژن.

کوره کانی یاقوب تیکرا وتیان: ئهی پاشا ئیمه باوکی پیرمان هه یه که یه کی له کوره کانی له ده ست داوه، ئه ونه له سویی ئه و زار و که گریاوه و کولیاوه، چاوی ئاوی هیناوه و گلینه ی سپی هه لگه راوه، ئه گهر چه ند روژی ئیمه را بگری ده ترسین له سویی ئیمه دیق بکاو بمری.

یوسف به بیستنی باری ژین و ژیانی باوکی دلی ته کانی خوارد و حالی گوړا، به لام به سه ر خوئی نه هیناوه له برا کانی پرسی:

چی به سه ر ئه و کوره (یوسف) داهات، وتیان: گورگ خواردی. یوسف وتی: ئایا برای دیکه تان هه یه؟

وتیان: به لی برای چکوله ترمان له خو مان هه یه که باو کمان بو دلخوشی خوئی ئه وی لای خوئی راگر تووه.

یوسف فه رموی: من به قسه ی ئیوه باوه ر ناکه م، ئیوه ده بی بو سه لماندنی قسه ی خو تان، کاتی بو جاری دوهم ده تانه وی بینه وه میسر، ده بی برا چکوله که تان له ته ک خو تان به بیننه میسر تا بتوانم دانه ویله تان پیی بده م، ده نا ده بی به ده ستی خالی بگه ری نه وه، کورانی یاقوب به تیکراییی به لینیان دا، که له گه رانه وه بو میسر برا که ی دیکه یشیان له گه ل خو تان به بیننه میسر، جا یوسف ده ستوری دا تا دانه ویله یان بده نی و هوړ و جه والیان له گه نم و دانه ویله بو ئاخنین، له هه مان کاتدا یوسف به پیشکاری خوئی وت:

کو تال و نرخیی که بو کرینی دانه ویله هیناوه یانه، به دزیه وه بو یان. بخه نه وه نیو باره کانیان. گه لو برا کانی یوسف دوای پر کردنی باره کانیان له ده خل و دان به ره و که نعه ان گه رانه وه و چونه وه خزمه ت یاقوبی باوکیان، وه ئه وه ی واله و سه فه ره داله میسر روی دابو، زور به وردی بو باوکیان گیاره وه، وتیان:

بهست به لآم خوئی ئاشکرانه کرد و دهستوری دا زور جوان و باش له و میوانانه، ریژ بگرن و میوانداری یه کی باشیان بکهن.

له پاشان بنیامینی براجکۆلهی خوئی بانکرده لای خوئی و خوئی به دزی براکانی دیکه وه، بهم ناساند و فهرموی: من یوسفی براتم که وتویانه گورگ خواردومی. ههردو برا بهم له ونه به یه ک شادبون و یه کترینیان گرته باوهش و یه کترین به تاسه وه تیرتیر ماچ کرد، جاله پاشان یوسف مو به مو رابورد وی خوئی بو بنیامین گیراوه که چی به سه هاتوو و چلون سه که وتو و گه یشتۆته ئەم پله و پایه و شکۆیه. ههروا له بنیامینی ویست باسای باوکی بو بکاتابزانی چلونه و له چ باریکی ژین و ژیان دایه. بنیامینیش ئەوهی له بابته باوه یاقوبه وه دهی زانی بو یوسفی گیراوه و رای گه یاند که ئەوه نده له سوئی دوری تو گریاوه، چاوی ئاوی هیناوه و گلینهی سپی هه لگه راوه و پشتیشی کۆم بوته وه و وه ک گوچان، چه ماوه، داماره.

جا کاتی یوسف له بابته باوکی یه وه ئاگادار بو، کاوه ژمیریک به هه نسکدان و به قولیی گریانه وه، گریاوه له سوئی یان دلی بورا یه وه، جا کاتی کهم کهم ئارامی گرت و هاته وه سه رخۆ، وتی: لئبروم تاتۆ لای خووم را بگرم تا به لکو باوکیشمان بیته ئیره، میسر. جا یوسف دهستوری داده خل و دانئ زور به براکانی بدن و باره کانیاں بو ته ژری بکهن له دانه و یله وه بنه وه به یه کی له پیشکاره کانی فهرموبو: تاکاسه ی پیوانه که به نهینی بخه نه نیولاباری بنیامین و بیکه نه ههراو هوریا و بانگه و از که پیوانه که، دیارنییه ئه بی دزرا بی. پیشکار به و جوړه ی کرد و گه ران به دوا ی پیوانه که داو له نیو لاباری بنیامین دا دوزیانه وه، هه و الیان به یوسف دا و ئه ویش فهرمانی دا تا که سی که کاسه ی پیوانه که، له نیو باریدا په یدا کراوه ئه بی را بگیری درئ.

براکان که ئەمه یان زانی زور نیگه ران و په شیو بون و که و تنه پارانه و لالانه وه و رایان گه یاند ئه گه ر ئیمه بی ئەو بچینه وه که نعان لای باوکمان، ئەو باوه پیره، زه وی گیره، دل برینه، له سوئی یان دیق ده کاو به سه زماندا ده مرئ، جاله بهر ئەوه تکامان وایه له با تی بنیامین یه کی له ئیمه گل بده وه، چونکا باوکمان دوا ی یوسف دلی به بنیامین داوه و دلی

پاشای میسر رای گه یاندکه نه مجاره نه گهر بچینه وه میسر نازو خه مان پی نادا مه گهر بنیامین له ته کت خو مان بیهینه میسر.

یاقوب له سه ره تا وه به ناردنی بنیامین بو میسر دژ بو و رای گه یاند من دوا ی یوسف دلم به بنیامین دا وه و دلم بهم خوشه جاله بهر نه وه بنیامین تان له گه لدا نانیرم.

براکانی بنیامین وتیان: با وه مهرج بی تیمه زور باش و مرو یانه و برایانه چا وه دیری لی بکه یین تا بی وه ی بیهین و بیهیننه وه خزمهت تو.

یاقوب و تی: ئایا له بابته بنیامین نه وه نده تان با وهر پی بکه م که له بابته یوسف وه با وهر و بروام پیی کردن؟

براکان وتیان: نه ی با وه، سویند به خوا به لین بی پیا وانه ئا گامان له و لا وه، بی نه یه لین، مویه کت له و که م بیته وه، له و ما وه که ده چینه میسر و ده گه رینه وه، لای تو نه ی با وه! له و کاتی و تو و یژده دا خه ریکی بار کردنه وه یش بون، له پردیتیان که ل و پهل و نرخه که یشیان له نیو باره کاندایه و بو یان گه را وه ته وه، بو دوا وه که بو دانه و یله کرین بردبویانه میسر.

یاقوب به دیتنی نه و که ل و په لانه ده له ته په ی پیی که وت و نوری هیوا و هومید له دلیدا نوری دا وه و له ده وه و تی: نه م پیا وه تی یه، له تا بیه تی یه کانی یوسف ده چی و چا وه روانی دیتنی بنیامینی بریه تی، بو پی واهم که ل و په لانه یشی بو خستونه ته وه نیو باره کان تا زیاتر تا سه باری چون بو میسر بن، یاقوب که هیوا ی دیتنی یوسفی کوری له دل و ده رونیدا رونا کت هه لگه رابو، رازی بو تا بنیامینیان له گه لدا بنیریتنه میسر و له دلیشه وه بنیامینی به خوا سپارد و تی: ههر خوا یه پاریزه رو را گرو ده ه نده و دلا و و دلوفان.

□ به کورتی و به کوردی بیژین: دوا ی ما وه یه کت، که نازو خه و دانه و یله ی خا و خیزانی ماله با وه یاقوب له که م و کوری دا، کوره کان چونه خزمهت با وکیان تا بنیامینیان له گه ل بخا و بو گهنم کرین دوباره بچنه وه میسر، یاقوب دوا ی را سپاردنی زورو دوعای خیر کردن بو ته وان، بنیامینی پیی سپاردن.

جا کاتی کورانی یاقوب چونه میسر، چونه لای یوسف، جا چون یوسف چاوی به براکانی که وت نه سرنی شوق له کالانه ی چا وه گهش و جوانه کانیدا جه م بو و حه لته ی

بهم خوْشه و دوری ئەم کورە بو باوکمان گران تەوا و دەبی و ئیمەیش ئەووە ندهی دیکه لای باوہ کاروبارمان دەبی خراوہ و ئابرومان دەتکی و تکاوہ و کەسایەیتمان دەبی پوچاوہ.

یوسف وتی: ئەمە لە قانون و شەریعەتی ئیمە دانیہ، کە کەسێ تاوان بار بی و یەکی دیکە ی لەبارم تەدا بگێردی، چون کاسە ی پیوانە کە لەلاباری بنیامین دا پەیدا کراوہ، ئەبی ئەو قەتیس را بگێردی، بەلێ: چون براکان زانیان گریه و زاری و پارنەوہ کە لکی بۆیان نیہ، براگەرە کە یان وتی: من لێرە لە میسر دە مینمەوہ، ئیوہ بگەرینەوہ کە نعان لای باوہ و پیی را بگەیین ئەم کارە ساتە قەو ماوہ. جاکاتی گە یشتنە وە لای باوہ، یاقوب روانی و زانی کە بنیامین لە گەل براکانیدا نیہ و نە گەر اوہ تەوہ، پرسی کە و بنیامین؟ کورە کانیش ئەوہ ی لە روی دابو، ورد بو یاقوبیان گێراوہ، بە لام یاقوب بروای بە قسە کانی ئەوان نە کرد و پیی و تن:

بوچ جوان چاوہ دیریتان لەو نە کرد، چلونە؟ کە ھەر پیکەوہ دەرو نە شوینی یە کی لە ئیوہ بە جی دە مینی و کە می دینن، بە مجۆرە و بە مشیوہ ئیوہ دەرو ن، دە ترسم ھەموتان لە کیسن بچن. کورە کان و تیان باوہ! خوائنا گایە لەم بابە تەوہ قسە کانمان راستە و بنیامین ئیستا لای پاشای میسر بە بارم تە را گێراوہ و براگە و رەشمان لای ئەو جیماوہ، پاشای میسر زور مرویە و پیوانە بە تاوانی دزی کاسە ی پیوانە، بنیامین لای پاشا را گێراوہ. ئە گەر بە باشی بزانی تو نامە یە ک بو پاشای میسر بنوسە و ئەو لە کار و باری ژبانی خو ت ئاگار بکە، بە لکو خوا بیکاو کەند و کو سپ لاچی و تویش خەفەتی دوری بنیامینت لە دل دەرچی.

یاقوب لە سەر ئەسپاردە ی، کورە کانی بە مشیوہ نامە یە کی بو عەزیزی میسر (یوسف) نوسی: بە ناوی خوای بە خشەر و دلأوا: بسم الله الرحمن الرحيم + من تاه نھیة الحکیم. دلأوایی و کارچاکی پیاوہ تی تو سە بارە ت بە خاوخیزانی پیغە مە بەر ایە تی، بو تە هو تازیندوم دو عای خیر و تە مە نی پر بە رە کە تت بو بکە م، چاوم لە خەفەتی دوری زار و کم یوسف سو مای نە ماوہ و گلینە م سپی ھە لگەر اوہ و پشتم وە ک قە فی گو چان چە ماوہ و ھیزم نە ماوہ، جەرگم لە سو یان براوہ. بزانی ئیمە لە بنە مألە ی پیغە مە بەر انین، دە رد و

مہینہت به سہرماندا باریوہ، باوہ گہورہم ئیبراہیم له ئاگری نمرود خراوہ و ئیسماعیلی باوکم سہر بریاوہ و به رانی له باتی دریارہ، منیش له دوری یوسفی کورم به لئی یوسف دلم هہ لقرچاوہ و له بہر گریان و زاری سوّمای چاوانم له دەست داوہ، ئیستا دلم به بنیامین داوہ، توّ بہرکہ به ملاوہ و بنیامین له بہر من بنیرہوہ بوّ دواوہ، بوّ کہ نعان بوّ لای ئەم باوہ دلّسوہ تاو، لیتقہ و میاوہ، کہ یادگاری یوسفی کورمہ، کہ به فرمانی توّ نار دومیہ تہ میسر بوّ ئەو ناوہ کہ دەخل و دانہ ویلّمان، بووہ تہ واوہ بوّم بنیرہوہ تا بہندی جہرگ و دلم نہ پساوہ، تابوّت بکہم دوعای خیر و تہمەنی پر بہرہ کہت، بوّ توّ، بیی تہ واوہ، له لایەن ئەم لیتقہ ماوہ، دلّ شکایہ وە. (ان الله لا یضیع اجر المحسنین) ئەو سایہ قوب نامہی مور کرد و دایہ دەست کورہ کانی و ئەوانی بہرہ و میسر ریّ خست بہو هیوایہ تا بنیامین بگہرینہوہ بوّ دواوہ، بوّ لای باوہ دلّ سوزیاوہ.

کورہ کان زور بہ پہلہ بہ ردو میسرگہ رانہوہ و یہ کسەر، وە راست چونە لای یوسفی دلّ بریاوہ و نامہی باوہی بوّ روّن کرایاوہ، جاکاتی یوسف وینہی دەس و خەتی باوہی دریا بہ نیوچاوا، بوئی روانی و خویندی یەوہ، حەبە سیاو، گریاوہ نامہی نابان چاوی فرمیسکاوی و تیرتیر ماچی کرد و نایەوہ سہر نیوچاوانی، دەسخەتی مالّہ باوانی، جادوا بہ دوا ی ئەوہ، دەستی کرد بہ خویندەوہی نامہی باوہ، کاتی له خویندەوہی بو تہ واوہ، یوسف بہ ناچار خوئی ناساند بہ وبرا دەرہ تان براوانہ و ئەوانی گرتہ باوہش، بہ تہ واوی و دلّاوی و لیبور دوی، وە کار دەساتی خوئی مو بہ مو بوئیانی گریاوہ و بہوانی وت: ہەرچی بویا له رابورد و داقہ و ماوہ، رق و قین سہ بارہت بہ ئیو. له دلّمدا نہ ماوہ، براکان بہ بیستنی قسہ و پیاوہتی یوسف گشتیان له قولپہی گریان دا و دەستیان کرد بہ گریہ و زاری و پارانہوہ تا یوسف له تاوانیان ببوزی و لیان خووش بیّ و خوئیان دا بہ سہر پیّ یوسف داتا بہ دلّ بیان بہ خشی.

براکان بہ تیکرا له ناخی دلّ و دەر ونہوہ توّ بہیان کرد و شوکرانہیان بہ جیبی هینا. ئەوسا یوسف کراسی بہ رخوی دە رہینا دایہ دەست براکانی و پیی و تن: ئەم کراسەم بہرن بوّ باوکم تا بیہیننی بہ سہر چاویدا و چاوی بینایی بیتەوہ و ہەر وا دوسەت و شتریشی پیدان تا

له که نعانوه مال و کوچی خوئیانی لی بار بکهن و بیهننه میسر و له میسر دا پیکه وه بژین و رای بویرن.

یه هو دا کراسه که یوسفی هه لگرت و له گهل براکانی هه مو پیکه وه به په له گه رانه وه بو که نعان، یه هو دا که له پیشه وه ده روئی کاتی گه یشته خزمهت باوکی، مزگیتی دا که کراسی یوسفم بو هیناوی، یاقوب کراسه که ی گرت و نایه سهر چاوانی و دهستی کرد به گریان و له پاشان چاوی به و کراسه سپری یه وه و چاوی کراوه و بینایی هاته وه سهر گلینه کانی. جا کاتی چاوی یاقوب کراوه، له بابته یوسفه وه پرسپاری له کوره کان ده کرد و نه وانیش له سیر تا پیاز هه مو شتیکیان مو به مو بو باوکیان گنیراوه، جادوای قسه و باسی زور یاقوب زور به تاسه وه دهستوری دا تا هه موبنه ماله ی یاقوب بار بار بکهن و به ره و میسر بکهونه ریگا و بچنه میسر.

له م لاشه وه یوسف دهستوری داتا چاوه روان بن، تا بنه ماله ی یاقوب له میسر نیزیک بونه وه، ئاگاداری بکهن و هه والی هاتنی باوکی پی بدهن. یوسف خهریکی کار و باری ولات و دابین کردنی رسی و روزی خه لک بو، له پر خه بهریان دا که له لایه ن که نعان وه مال و کوچی یاقوب به ره و میسر دی.

یوسف زور شاد و خوشحال بو، زور به دل و داو له گهل کوری زور له خه لکی میسر چونه به ره و پیری یاقویی باوکی، له ولای شاره وه، یوسف چو به ره و پیر باوکی و یه کتریان له باوه ش گرت، له حالیکدا فرمیسک له چاویان دتهکا، یه کتریان تیرتیر، وه زور به تاسه وه ماچ کرد و یاقوب یوسفی دل به نندی توند نوساند به سینگ یه وه، تا ئوخه ی له دل و دهرونی بریا و خوشی و شادی له دهرونی پرگری گه ریا.

گهلو: باوکی و کور دوا ی ساله ها دوری دیداریان به یه کتر شاد بو و له خوشیان پینان، وه ئه رز نه ده کهوت، به شوکرانه هه مو به نندی یه کانی میسر ئازاد کران و جه ژنی زور خوش و پرشکو به بونه ی شادبونی یوسف به یاقویی بابی له میسر دا ساز دراو جیژنی زور خوش به ریوه بریا.

به لی ئازیزان یوسف باوکی و خالتیکی نابان تهخت لای خوئی و براکانیشی تیکرا له گهل

باوه و دایه، (زردایک) چونه سوژده به و شو کرانه وه، براکان داوای لیبودنیان له یوسفی
برایان کرد و ئه ویش لیان خوشبو و دلداری دانه وه و پی و تن: له خواداوای لیبودن
بکن تا خوایش لیئان بیورئ ههروه ک من لیئان ده بورم.

جاله و دهمه ی دا یاقوب روی کرده یوسف و پی فهرمو: ئه مه بو واتای خهون دیتنه کهت
که خوابه راستی گئیرا و ئیستا دوا ی چل سال ئه و خهون دیتنه هاته دی.

□ ده گئیرنه وه روژئ له روژان یوسف له گهل هندی کهس دا به شاراده گه را تاله نئزیکه وه
برواننه باری ژیانی خه لکی، له ناکاو یوسف چاوی کهوت به زوله یخا، واپیرو کوم
بوته وه و به کوته کوت ده روا و چاویشی له سو ما که و توه، یوسف لی چوو ه پیشه وه و
پی و ت: ئه ی زوله یخا به سه رهاتی کار و باری خوتم بو بگئیره وه تا ریژ و هیژت بو
بگئیرمه وه، وه ئیستا که بیوه ژنی مارهت بکه م.

زوله یخا له وه لاما وتی: ئه و سه رده مه ی که له تافی لای، جوانچاکی، خوشیکی و بینایی
دا بوم، دوریت لیم ده کرد، ئیستا جوانی و هیژ و بیناییم له ده ست دا وه، دمخوازی؟ هه ی
هو، هه ی هو، له کیسم چو.

یوسف وتی: ئه و سه رده مه، تو میردت هه بو، بلئ بزائم هه ر ئاره زویه کت هه یه تا بو ت
جئی به جئی بکه م.

زوله یخا وتی: چوارشتم ده وتی ئه گه ر بکری: هیژ، ریژ، بینایی و جه وانی.
یوسف فهرموی: شوم پی بکه ریژ و هیژ په یدا ده که ی، به لام بینایی و جوان بونه وه به
ده ست خودایه.

وه حی و ئیلهام هات (ئه وه ی له توانات دایه ئه نجامی بده و ئه وه ی له وزه ت به دهره له
خوای بخوازه).

یوسفیش هه روا ی کرد و زوله یخای ماره کرد و خوایش بینایی و جوان بونه وه ی به
زوله یخا به خشی.

□ ده گئیرنه وه دوا ی چهند سال که یوسف به دیداری باوکی شاد بو و زوله یخای ماره
بری، فیرعه ون مرد و یوسف بو وه هه مه کاره ی ولاتی میسر و له فهرموده دایه، ده لین:

یاقوب دواى ئه وهى به دیداری یوسفی کوری شاد بو، سی سالی دیکه ژیاوه و له سه ره مه رگ دا به یوسفی فهرموه: لای ئیبراهیم باوه گه وره له ولاتی شام بم نیژه ده لئین: یوسفیش سپارده ی یاقوبی بابی به جیی هیناوه و یاقوب له شام له نیژیکه حه زره تی ئیبراهیم خه لیل ئیژراوه.

□ ده گیر نه وه حه زره تی یوسف دواى وه فاتى باوکی ۲۲ سالی دیکه ژیاوه و له ۱۱۰ یا به قسه یی دیکه ۱۲۰ سالی دا به ره و لای خوا بارکه ی تیکناره.

نه مه یش چه ند شیعی گول بژیژی کوردی له بایه ت یوسف و زوله یخاوه:

یوسف بو هاوده م حه زره تی یاقوب له لای باوکی بونازدار و مه حجوب زوله یخا

ئه ی براینه بن ئاگادار	له باسی نه سه ب زوله یخای دلدار
باوکی حاکم بو له شاری (نه یموس)	له لای روزاوا گه وره و به ناموس
کچیکى جوانی هه بو پادشا	شیرین و دل بهر ناوی (زوله یخا)
سه ر تا پای عه یب بالاوه ک چنار	نازک و له تیف وه ک گولئى به هار
□ شه وئى نه سیم نه وه هار وه ش ته ر	جه سنوی شه میم گول زار دل کەش ته ر
زوله یخای زولف دیز چه رخ چه م سیاو	دیده ی مه خموره ش مه ست جام خاو
چون زوله یخا دیش شیوه ی شیرینه ش	هیلال ئه برو به در جه بینه ش
حه یران بی جه و حوسن شیوه و شه مایل	به ک دل نه صه د دل په نه ش بی مایل
صوب شه مال په رده ی طولمانی لا به رد	که رگه سیاوی هیله ی چه ره مه ش که رد
جه قاسپه ی ژه ره ژ چریکه ی بولبول	بی وه زیر و به م سه را په رده ی گول
مه شاطه ی نه سیم ئارام ده سه ته ش به رد	گوشواره ی شه و نم نه گوشى گول که رد
سوچیا ئه عضا ش جه مه یل دلدار	ساکت بیی جه خه وف شه ماته ی ئه غیار
دلّه ی خه م بارش وه خوم خه م مه وه رد	وه هه زار مه ی نه ت شه وه، وه رو مه به رد
په رده دار به زم مه یخواران شه وه ن	په رده پوش راز دلداران شه وه ن
واده ی سوژ و ساز ده رویشان شه وه ن	جای راز و نیاز دل ریشان شه وه ن

یاگهی ریزه‌ی رازهام دهردان شه‌وهن
 چه‌جله‌ی په‌روانه‌ی شه‌یدای شه‌م شه‌وهن
 قه‌لای شه‌و چهن‌د راز چه‌صاری که رده‌ن
 زوله‌یخاوه‌ی طور شه‌و چه‌نه‌ش مه‌ویه‌رد
 وه‌ختن شه‌راره‌ی فه‌نا بشو لیم
 یوسف نه‌گوفتار زوله‌یخای عه‌زیز
 واته‌ش نه‌ئه‌ولاد نه‌وه‌ی ئاده‌مم
 ئه‌رتوشور عه‌شق من شه‌یدات که رده‌ن
 به‌ساق سیمین بانوی گه‌و هه‌ر سه‌نج
 به‌لی ئه‌و ته‌رلان گه‌نج بی‌به‌هان
 زوله‌یخا چونمار لوا وه‌گه‌نجه‌ش
 گا‌گامه‌نالاً چون دهرده‌داران
 شیرین شه‌م بی‌ز چه‌نی بار وه‌رد
 □ شه‌وی له‌شه‌وان سه‌ری نایه‌وه
 له‌خه‌ودا یوسف هاته‌به‌رچاوی
 مات و سه‌رگه‌ردان بون بو‌گوفتگویی
 له‌پاش یه‌کسال بو، یوسفی سه‌روه‌ر
 به‌بالای عه‌رعه‌ر گوفتاری شیرین
 هاته‌به‌رده‌می زور به‌خاوینی
 رابه‌ری له‌خه‌و، نازداری شیرین
 پالی دایه‌وه سه‌ر کورسی زیرین
 جادوای ئه‌وه‌ی یوسفیان خسته‌چالاً و بازانین براکانی یوسف چیان به‌یاقوب وت:
 گه‌رانه‌وه دوا بو‌شاری که‌نعان
 له‌ده‌نگی گریان مه‌خلوق خروشان
 جاگهی سکا‌لای هام فه‌ردان شه‌وه‌ن
 حوفله‌ی نو‌شانوش باده‌ی خه‌م شه‌وه‌ن
 عاقلان ماچان شه‌و قه‌لای مه‌رده‌ن
 صوب شه‌فه‌ق ئاسا ئه‌سیرین پاک مه‌که‌رد
 ئامانه‌ن دل‌به‌ر ره‌حمت یو پی‌م
 واز که رد قوفل قاف حوقه‌ی گه‌وه‌هر ری‌ز
 جنس ئاو و خاک فیره‌قی‌عال‌هم
 بی‌تاو و تاقه‌ت هووه‌یدات که رده‌ن
 حه‌لقه‌به‌ست ئه‌ومار نه‌دوره‌ان گه‌نج
 هه‌ر گه‌نجی مارپیش مه‌بو پاسه‌وان
 فزون بی‌ئهندوش گران بی‌ره‌نجه‌ش
 گا‌مه‌بی مه‌لول چون ئازیته‌بازان
 سالی به‌ی ده‌ستور چه‌عومه‌ش و یه‌رد
 له‌حوجره‌ی نازدار بو‌خوی مایه‌وه
 بردی ئارامی جه‌رگ و هه‌ناوی
 نه‌ی ئه‌دا به‌که‌س مه‌یلی دلی خوی
 هاته‌وه‌خه‌وی زوله‌یخای دل‌به‌ر
 رومه‌تی وه‌ک گول شوخی نازه‌نین
 زوله‌یخا ده‌ستی برد بو‌داوینی
 به‌که‌یف و خو‌شی و شادی و پی‌که‌نین
 عه‌قلی هاته‌سه‌ر گوفتوگویی شیرین

فهرموی پیم بلین: تو خودا رۆله گیان
بۆ له ناوچونی یوسفی نازدار
فهرموی: ئەهی هاوار جهرگم براوه
عاقیبهت فهرموی: (فصبر جمیل)
جادوای ئەوهی یوسف که و ته زیندان
عەزیز ئەمەری کرد دەر حال غولامان
شاعیری بیر وردو بوژینه‌ری واژه‌ی جوانی کوردی، زانا و نیشتمان ویست، به ریتز عومەر
سالّحی ساحیب، (کۆلیل)، له و شوینە‌ی که زوله یخا به یوسف ده‌لی:
به شیعو هۆنه ده‌لی:
موعجیزه‌ی جوانی توینه ده‌زانم
له‌با به‌ت براکانی یوسفیشه‌وه ده‌لی:
برا چوزانی قیمه‌تی گه‌وه‌هر
یاقۆ ده‌زانی قیمه‌تی چه‌نی
له‌به‌رچی ده‌که‌ن شیوه‌ن و گریان
مات و عاجز بون، حزین و غه‌مبار
یوسف فه‌وتاهه‌ هی‌زم نه‌ماوه
به‌لکوره‌حم کات خالقی جه‌لیل
یوسفیان هه‌لگرت بردیان بۆ زیندان
شاعیری بیر وردو بوژینه‌ری واژه‌ی جوانی کوردی، زانا و نیشتمان ویست، به ریتز عومەر
سالّحی ساحیب، (کۆلیل)، له و شوینە‌ی که زوله یخا به یوسف ده‌لی:
به شیعو هۆنه ده‌لی:
موعجیزه‌ی جوانی توینه ده‌زانم
له‌با به‌ت براکانی یوسفیشه‌وه ده‌لی:
برا چوزانی قیمه‌تی گه‌وه‌هر
یاقۆ ده‌زانی قیمه‌تی چه‌نی
هه‌ر زوله‌یخایه‌ که‌سی بی سه‌نی

شہ پوئل / ۲۹۴

صفحه ۱۴

شنبه ۱۶ آذر ۱۳۸۱

۲ شوال ۱۴۲۳ - شماره ۱۷۵۴۳

برای اولین بار در ایران و جهان

قرآن کریم به زبان کردی ترجمه شد

وی در ادامه گفت: این کتاب در داخل کشور پنج بار و در میان کردهای خارج از ایران نیز دوبار تجدید چاپ شده و در کردستان عراق هم این کتاب با اشتیاق مخاطبان مواجه شده است.

وی در خصوص مدت زمان کاری که روی ترجمه این قرآن انجام گرفته بیان داشت: در سال ۱۳۶۶ ترجمه قرآن را به اتمام رساندم و در سال ۱۳۷۶ این کتاب چاپ شده و دلیل این وقفه طولانی هم می توانست مشکلات مالی و مسائل دیگر باشد که من خیلی در جریان آنها قرار نگرفتم. وی در خصوص سیاست های دین زدایی در گذشته خاطر نشان کرد: رژیم گذشته نمی خواست به هیچ شکلی برای اسلام تبلیغ شود چرا که با دین داری و اسلام مخالف بود و وا همه داشت. خصوصا با اقدام ملی و محلی مخالفت هایی صورت می گرفت و رژیم نمی خواست به زبان آیین و سنت های آنان بها دهد.

برای نخستین بار در ایران و جهان، آیات قرآن کریم از عربی به کردی ترجمه شد.

دکتر محمد صالح ابراهیمی محقق علوم قرآنی و مترجم این قرآن در گفت و گو با باشگاه خبرنگاران جوان با بیان این مطلب در خصوص اثر گذاری این ترجمه گفت: هرگز باور نمی کردم که این ترجمه تا حد بسیار زیادی بتواند مخاطب داخلی و خارجی جذب کند و به گفته برخی از ایرانیان کرد زبان این ترجمه توانسته است الفت آنان را با کلام خدا عمیق تر کند. وی افزود: البته پیش تر از این قرآن کریم به زبان کردی اما با خط لاتین که ویژه کردهای مقیم ترکیه است ترجمه شده بود.

وی در خصوص تأثیرات انتشار و مطالعه این ترجمه در بین کرد زبانان تصریح کرد: تأثیر مطالعه این ترجمه بر تقویت علاقمندی مردم به قرآن تا آنجا که بررسی کرده ام قابل توجه بوده است.

داواکردنی مافی ره‌وای کورد

(چاکترینی مروّثه‌وکه سه‌یه، که فره‌ترین که‌لگی بوّخه‌لگی دیکه هه‌بی - ره‌سولی خوا (خ). به‌ریزان، گه‌رینه‌ران، به‌رپرسان، بوژینه‌ران، راگرانی زمان و هونه رووه‌نه‌ی ته‌ده‌ب و ویژاوهری نه‌ته‌وه‌ی دا به‌شکراوی کورد، بویران، ماندو نه‌ناسان، هیژایان، دلّسوزان و کارگیرانی حه‌وته‌نامه‌ی (سیروان)ی پرو ته‌ژی له‌مه‌به‌ستی جوان وره‌نگین و سه‌نگین، درود و ره‌حمه‌تی خواتان، له‌سه‌ری و به‌قه‌در و عیژه‌ته‌وه‌ پایه دارو مایه‌دارو به‌رقه دارین.

داواکردنی حه‌ق و مافی فره‌یاکه‌م مهرج نیه، شهرت ته‌وه‌یه که حوکومه‌ت داخازی و مافی خه‌لک و ته‌سلّی قانونی ته‌ساسی به‌تایه‌ت ته‌وانه‌ی پیوه‌ندی دارن به‌حقی خه‌لک، وه‌ک ته‌صلّی ۱۵، ۱۹، ۱۲ و... و په‌یامی ۱۳۵۸/۸/۲۶ - ئیمام خومه‌ینی، به‌ریژه‌بیا، دیاره‌خاوه‌ن ماف ده‌س له‌حقی و مافی ره‌وای خوییه‌ه‌لناگری. ماف و حقی نادری، ده‌بی و ه‌ر‌بگیردری و بستینه‌ری. دیاره‌ئیمه‌ده‌بی له‌وه‌رگرتی مافی ره‌واو به‌رحه‌قی نه‌ته‌وه‌یی خومان سورین و نابی، بی‌ده‌نگ‌بین. له‌سوئنگه‌ی پاراستنی زمانه‌وه‌یه که کورد له‌نیو‌کوره و سو‌به‌ی گرداری داگیر که‌ران نه‌تاوا و ته‌وه‌و زه‌ق و زیندو خوییه‌راگرتووه.

له‌حه‌وته‌نامه‌ی هیژا و پرقیمه‌تی (روژ‌ه‌لات) که وه‌ک روژ له‌ئاسمانی کورده‌واری ئیراندا، نورو پرشینگ ده‌هاویژی. له‌ژماره‌ی ۲۷ دوشه‌مه ۲۴ی گه‌لاویژی ۱۳۸۴ چاوم به‌م نوسراوه (جرات بیان حقیقت) که وت‌که‌رای گه‌یاندبو روانییک به‌وتاری هه‌ل‌ب‌ژاردنی سه‌رکومارو چه‌ن نوکته‌یه‌ک نوسراوی خالد ته‌وه‌ککولی، ته‌حمه‌د قازی). که جه‌نابی کاک ته‌حمه‌د قازی و تبومی: «اصلاح طلبان گُرد سقف مطالبات مردم کردستان را نزل داده‌اند». هه‌روا رایگه‌یاندبو که ۸ سال پیش له‌جه‌نابی ناتیق نوری‌بان ویستبو (ته‌سلّی ۱۵ - ی قانونی ته‌ساس و چه‌ن ته‌سلّی دیکه، له‌به‌نامه‌ی خوییدا بگونجیتی و ته‌ویش له‌یه‌کی له‌روژنامه‌کاندا به‌ویسته‌کانی ئیمه‌به‌ئاشکرا ئیشاره‌ی

کردبو)، ئەو وێرام ئەو قسه‌وا ۸ سال پێش له نانیق نوریم ویستبو بیلیم. پێسته بخه‌مه بیر که خاوه‌نی گوڤاری گرشه‌ی کوردستان محهمه‌د صالح ئیبراهیمی بو. یه که‌مجار دوای رابه‌رانی حیزی دیموکراتی کوردستانی ئێران، خاوه‌نی ئەو گوڤاره له ژماره‌ی یه که‌مینی ئەو گوڤاره‌دا که یه که‌م ژماره‌ی له ۱/۳/۱۹۸۱ - ز - وره‌شه‌مه‌ی ۱۳۵۹ به‌ زمانی کوردی له تاران له چاپ ده‌درا و له کوردستان بلاو ده‌کرایه‌وه. داوای به‌ریۆه‌ بردنی ئەسلی ۱۲، ۱۵ و ۱۹ و... قانونی ئەسالی و په‌یامه‌که‌ی ئیمام خومه‌ینی کردبو: «... اسلام بزرگ تمام تبعیضها را محکوم نموده و برای هیچ گروهی و ویژگی خاصی قرار نداده و تقوا و تعهد به اسلام تنها کرامت انسانهاست، و در پناه اسلام و جمهوری اسلامی حق اداره‌ی امور داخلی و محلی و رفع هرگونه تبعیض فرهنگی و اقتصادی و سیاسی متعلق به تمام قشرهای ملت است منجمله برادران کرد...». روزنامه‌ی که‌یهان ۲۷/۸/۱۳۵۸ هه‌تاوی و سه‌حیفه‌ی نور چاپی وه‌زاره‌تی فه‌ره‌ه‌نگ و ئیرشادی ئیسلامی و گوڤاری گرشه‌ی کوردستان ژماره‌ی یه که‌م سالی یه که‌م په‌ره‌ی ۱ و ۲۷ و ۲۹ ژماره‌ی ۷ و ژماره‌کانی دیکه‌ی ئەو گوڤاره و کتیبی کوزانی فه‌ره‌ه‌نگی زمانی کوردی چاپی دوهم ۱۵/۱۱/۱۳۷۹ ی هه‌تاوی په‌ره‌ی ۱۱۶ نوسراوی محهمه‌د صالح ئیبراهیمی (شه‌پوئل) ته‌نانه‌ت ته‌واوی ده‌قی ئەو په‌یامه‌م له یه که‌مین ژماره‌ی گوڤاری گرشه‌ی کوردستاندا به‌ زمانی کوردی له ره‌شه‌مه‌ی ۱۳۵۹ ی هه‌تاویدا بلاو کردو ته‌وه و هه‌روا له ژماره‌کانی دیکه‌ی ئەو گوڤاره‌دا، به‌ریۆه‌ بردنی په‌یامی ئیمام و ئەسله‌راگیراوه‌کانی قانونی ئەساسیم داوا کردوه که پێوه‌ندیان به‌ کورد و نه‌ته‌وه جیا‌جیا‌نه‌ کاوه‌ هه‌یه، هه‌روا له کۆنگره‌ی زبان و فه‌ره‌ه‌نگ و ئەده‌بی کوردی که له سالی ۱۳۶۵ له شاری مه‌هاباد سازدرا، له روژی یه که‌م له کۆنگره‌دا قسه‌م کرد و ۱۸ ماده‌م داوا کرد:

- ۱ - ئیجرائی په‌یام و حوکمی ۲۶/۸/۱۳۵۸، ئیمام خومه‌ینی ۲ - به‌ریۆه‌ بردنی ئەسلی ۱۵ و ۱۹ و ۱۲ و... قانونی ئەسالی -
- ۳ - بو‌ئوه‌ی منالانی مه‌عسومی کورد سه‌ریان لی نه‌شیوی و سه‌رکویر نه‌بن له باغچه‌ی

منالان و له سه‌ره‌تای خویندنه‌وه به زمانی کوردی و له پاشان به زمانی فارسی و کوردی بخوینن.

۴ - که‌لک و هرگرتن له زمانی کوردی له چاپه‌مه‌نیدا په‌ره‌ی پببدری - ۵ - له یه‌کی له ئۆرگانه ده‌وله‌تیه‌کانی کوّماری ئیسلامیدا که‌مه‌قاماتی کوّماری به مونسبی بزائن بنیاتیکی چاپ و بلاوئک به زمانی کوردی بو‌راگه‌یاندن و بلاو کردنه وه‌ی فه‌ره‌نگی ئیسلامی په‌پیی مه‌زه‌به‌بی ته‌سه‌نون که مه‌زه‌به‌بی خه‌لکی کورده و له ئه‌سلّی ۱۲ ی قانونی ئه‌ساسی دا‌هاتوو که (مه‌زه‌به‌کانی دیکه‌ی ئیسلامی که حه‌نه‌فی، شافعی، مالکی و حه‌نه‌لی)یه، ریژی ته‌واویان بو‌ه‌یه، دامه‌زری.

۶ - بو‌وته‌وه‌ی ده‌رسی و یژه و یژه‌وانی زمانی کوردی له فی‌رگه و خویندگه و فرانکو و زانکو‌کاندا له که ناری زمانی فارسییه‌وه هه‌نگاوی پیوست دابنری.

۷ - له رادیو و تلویزیونی کوّماری ئیسلامی که یه‌کی که‌له‌که‌سه‌وه‌ی راگه‌یانندی گشتی، (که له ئه‌سلّی ۱۴ ی قانونی ئه‌ساسیشدا هاتوو) به‌نامه به زمانی کوردی دامه‌زری و په‌ره‌ی پیببدری، تا خه‌لکی کورده‌واری له خیر و بیري کوّماری ئیسلامی به شدارو دلخوش بن (و من يعمل مثقال ذرة خیراً یره) ئایه‌تی قورئانه - ۸ - دانانی چاپخانه یه‌ک له شاری مه‌هاباد بو‌چاپ و پلاو کردنه‌وه‌ی کتیب و روژنامه و گو‌فار به زمانی کوردی - ۹ - دامه‌زراندنی فی‌رگه، خویندگه، فرانکو، زانینگه و زانکو بو‌خویندن به زمانی کوردی له یانه‌کانی فی‌رکردن و بارهینان و هه‌روه‌ها له وه‌زاره‌تی فه‌ره‌نگ و زانینه به زره‌کاندا - ۱۰ - دامه‌زراندنی کار به ده‌س و فی‌رکار و ماموستا بو‌فی‌رکردنی زمانی کوردی له فی‌رگه و زانکو‌کاندا. هه‌روا دامه‌زراندنی خویندکارانی کورد له یانه‌کان و وه‌زاره‌تخانه‌کان و زانکو‌کاندا - ۱۱ - دامه‌زراندنی ناوه‌ندی چاپ و بلاوئک به زمانی کوردی له تاران یا ناوه‌ندی ئوستان یا یه‌کی له شاره‌کانی کوردنشین - ۱۲ - په‌ره‌دان به فی‌رگه‌ی خویندن بو‌فه‌قی و مه‌لایان له کوردستان - ۱۳ - سازدانی مزگه‌وت بو‌ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت له تاران - ۱۴ - دانانی کورسی ته‌دریسی فیقه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت له زانستگه‌ی ئیلاهیات له سنه، کرماشان، تبریز، ورمی،

مه‌هاباد، ئیلام و سقز و بوکان - ۱۵ - دانانی بودجه‌ی تایبته بو جوبرانی مه‌حرومی
 شاره‌کانی کوردنشین و پهره‌دان به‌ئاوه‌دانی، خویندن، بیهداشت، ده‌رمان، نه‌خوشخانه
 و سه‌نعت و تکنیکی روژباو، نه‌ک بو‌کاروباری نیزامی. - ۱۶ - له‌به‌رچاوگرتنی کورد
 بو‌ه‌زیر، بالویر، قازی، گهرینه‌رانی یانه‌گشتیه‌کان - ۱۷ - دانانی ئه‌نیستیو و کانونی
 فه‌ره‌نگی و کومه‌لایه‌تی له‌وه‌زاره‌تی فی‌رکردن و باره‌ینان و هه‌روا له‌وه‌زاره‌تی
 فه‌ره‌نگ و ئیرشادی ئیسلامی - ۱۸ - دانانی کارخانه و کارگه‌ی به‌ره‌م و ده‌سمایه
 هینه‌ر بو‌ده‌س به‌کاربونی گه‌نجان و لا‌بردنی مه‌حرومیته و بی‌به‌شی له‌هه‌ریمه‌کانی
 کورده‌واری - به‌ریوه‌بردنی فه‌رمانی خویندن و نوسین به‌زمانی کوردی به‌تایبته له
 فی‌رگه‌سه‌ره‌تایه‌کان دا و هه‌روا له‌خویندنگه، فی‌رگه، فرانکو، زانستکه و زانکو دا له
 هه‌ریمی کوردستان، که‌ئه‌وانه‌ئيجرابکرین، جاکاتی له‌پشت میکروفونه‌که‌هاتمه
 خواری جه‌نابی خه‌لیل موه‌فه‌قی و دوستانه‌دیکه‌وتیان، ئه‌وه‌هه‌موه‌مه‌به‌سته‌که‌تو
 خواستوته، ئه‌ویش له‌م‌کاته‌سارد و حه‌ساسه‌دا، وریابه‌نه‌تگرن، ده‌بی‌بلیم‌تینکستی
 نوسخه‌ی ئه‌و و تارم‌به‌هه‌ندی له‌مبوانه‌کانی کونگره‌که، داوه، نوسخه‌یی بو (سروه) له
 بلاوکی سه‌لا‌حه‌دین ئه‌ییوبی، که‌له‌شاری و رمی‌یه، دیاره‌ده‌بی‌نوسخه‌یه‌ک له‌بایه‌گانی
 ئه‌ویدا ئیستاهه‌بی و نوسخه‌یه‌ک بو‌ده‌نگ و ره‌نگی شاری مه‌هاباد و نوسخه‌یه‌کیشم‌دا
 ده‌س (کاشانی) یه‌کی له‌به‌رپرسان و گهرینه‌رانی گو‌فاری (سروه) و چهن‌به‌ش له‌و (وتاره)
 له‌ژماره‌ی تایبته‌ی (سروه) دا به‌سه‌روگو‌ی شکاوی له‌هه‌ردوبه‌شی کوردی و فارسی
 یه‌که‌ی گو‌فاری سروه له‌گه‌ل وینه‌ی من بلاو‌کراوه‌ته‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌نه‌یان و پراوه‌یا نه‌یان
 و یستوه‌گشت مه‌به‌سته‌که، به‌ته‌واوی له‌چاپ‌بدن. له‌و کونگره‌ی شاری مه‌هاد
 رامگه‌یاند که‌خوا له‌قورئاندا فه‌رمویه‌تی: (وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ
 سوره‌ی ئیبراهیم‌تایه‌تی ۴، (و مِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ الْخِطَابُ السَّمَوَاتِ وَ
 الْوَالِدِمْ إِنَّ ذَلِكَ لآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ - سوره‌ی روم‌تایه‌تی ۲۲). قورئان بو‌زمانی هو‌زو
 نه‌ته‌وه‌جیاجیا‌کان گرینگه‌ی تایبته‌ی داناوه‌و زمانی ئه‌وانی به‌تایبته و نیشانه‌ی خو‌یی
 ناساندوه‌و مه‌فهومه‌که‌ی ئه‌مه‌یه‌که‌قه‌بول نه‌کردن و بایه‌خ نه‌دان به‌زمانه‌جیا‌جیا‌کانی

کورد و نه‌ته‌وه کانی دیکه، وه ک قه‌بول نه‌کردن و بایه‌خ نه‌دانه به دروست کردنی گوئی ئاسمان و گوئی زه‌وی و گوژیانی شه‌وو روژ وایه، ئاخره‌که‌ی یانی قه‌بول نه‌کردنی ئایه‌ت و نیشانه‌کانی خودا و ئینکاری به‌دیھیات، هه‌روه‌کو ره‌ژییمی په‌هله‌وی له‌ماوه‌ی په‌نجاسالدا ئینکاری کرد.

به‌سه‌رنجدان به‌فتوای شه‌رعی زانایانی گه‌وره‌ی جیهانی ئیسلامه‌تی: (ئیمام شافعی، ئیمام حه‌نبه‌لی، ئیمام مالکی و ئیمام ئه‌عه‌زم ئه‌بو‌حه‌نیفه) خویندنی نوژیی جو‌معه‌و خوتبه‌کانی به‌زمانی دایکی و غه‌یره‌عه‌ره‌بی، به‌جایزبان داناوه، ئه‌وه‌به‌زمانی دایکی و غه‌یره‌عه‌ره‌بی ره‌وایی، خویندن و نوسین به‌زمانی کوردی و غه‌یره‌عه‌ره‌بی ره‌واتره. حه‌نه‌یه‌کان و ئیمامیه‌کان ده‌لین: عه‌ره‌بی بونی خوتبه‌کان له‌نوژیی هه‌ینیدا شه‌رت نیه (الْفِتْنَةُ عَلَى الْمَذَاهِبِ الْخَمْسَةِ) چاپی بیروت په‌ره‌ی ۲۱ و ۲۲ - جا هه‌ر له‌م سوئنگه‌وه‌یه، که ئیمام خومه‌ینی فتوای ئه‌و حوکمه‌ی داوه‌که‌له ۱۳۵۸/۸/۲۷ ی هه‌تاوی له‌روژنامه‌ی که‌یه‌هان و... له‌چاپیش دراوه‌و بلاوکراوه‌ته‌وه، که دوپاته‌پیشی له‌سه‌ر ئه‌وه‌کرده‌که‌ده‌بی (حَقِّ اِدَارَه‌ی اَمُور دَاخِلِی و مَحَلِّی) سه‌باره‌ت به‌نه‌ته‌وه‌ی کورد و ئه‌وانی دیکه‌ئيجرا بکری و دوپاته‌شی کرده‌که‌ده‌بی (رفع هرگونه تبعیض فرهنگی و اقتصادی و سیاسی بکری)، یانی ده‌بی تبعیض نه‌میئی یانی نه‌ته‌وه‌کانی ئیرانی کار و باری نیو‌خویان، به‌بیروده‌سی خویان به‌ریوه‌ی بیهن و له‌فیرگه‌و زانکوکان به‌زمانی خویان بخوینن و ته‌بعیضیک نه‌بی. وه‌زیر، سه‌فیر، قازی و یاوه‌رو فیرکار و ماموستا له‌خویان بی و کارخانه و تیکنیک و سه‌نعت و که‌ره‌سته‌ی هوئی به‌رز بونه‌وه‌ی ئابوری و ژبانی مروفانی له‌کوردستان و هه‌ریمه‌کانی نه‌ته‌وه‌جیا‌جیا‌کاندا یه‌کسان و بی‌ته‌بعیض بی و روژنامه، گو‌فار و ده‌نگ و ره‌نگ به‌زمانی خویان هه‌بی و فه‌رق و ته‌بعیض نه‌میئی، به‌مجوره‌ته‌نیا ئه‌وه‌ماوه‌حوکمه‌که‌ی ئیمام خومه‌ینی و ماده‌کانی قانونین ئه‌ساسی که‌راگیر دراون ئيجرا بکرین، که‌به‌داخه‌وه‌ئه‌وه‌ماوه‌ی ۲۵ سال زیاتره‌هیمن ئه‌و حوکمه‌و ئه‌سلی ۱۵ و ۱۹ و ۱۲ و... ی قانونی ئه‌ساسی ئیران به‌ریوه‌نه‌براهه. (هه‌ربوئی دلین، دوسه‌د، و ته‌به‌قه‌ت نیوه‌کار و کرده‌وه‌یک بایه‌خی نییه).

دیاره‌ئه‌گهر حوکومهت له‌کات و ساتی خویدا‌ئه‌و حوکمه‌ی ئیمام خومه‌ینی و ئه‌سولی قانونی ئه‌ساسی پپوه‌ندی‌دار به‌نه‌ته‌وه جیا‌جیا‌کانی ئیرانی ئیجرا بکردایی، نه‌راپه‌رینی هیژی چه‌کداری و نه‌بزاوی ئیعتیرازی و توره‌بونی خه‌لک روی نه‌ده‌دا و نه‌تاقمی ده‌رون حاکمیهت ده‌یان توانی به‌چاوی بیگانه و نیشته‌جییانی موسته‌عمه‌ره ته‌ماشای کورد بکا، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه جه‌نابی خاته‌می سه‌ر کو‌مار له‌قسه‌کانیدا سه‌بارهت به‌نه‌ته‌وه‌ی کورد، و تویه‌تی: «هیچ‌کس حق ندارد بگوید از کُرد ایرانی تر است». دیاره‌ئه‌گهر بو‌فریونه‌بویی، یانی ده‌بی عمه‌له‌ن وه‌ک ئه‌سله‌ ئیرانی ته‌ماشای نه‌ته‌وه‌ی کورد بکری، هه‌روا له‌۴-۵/۹/۱۳۷۲ له‌شاری سنه‌له‌سالۆتی (میهمانسرای) سنه‌کو‌نگره‌یه‌ک سازدرا‌بو له‌بابه‌ت ته‌ته‌وری زمانی کوردی قسه‌م کردو دا‌وای به‌ری‌و بردنی حوکمه‌که‌ی ئیمام خومه‌ینی و خویندن به‌زمانی کوردیم کردو له‌هه‌مو ئه‌و کو‌نگرانه، که له‌شاری سنه‌به‌ری‌وه‌ده‌چون، من دا‌وای ئیجرای حوکمه‌که‌ی ئیمام خومه‌ینی و ئه‌و ئوسو‌لانه‌ی قانونی ئه‌ساسیم ده‌کرد که پپوه‌ندیان به‌کورد و نه‌ته‌وه جیا‌جیا‌کانی ئیرانی‌ه‌وه هه‌یه‌و راگیردرا‌ون.

هه‌روا له‌کو‌نگره‌ی ری‌زدانان بو‌لی‌کو‌له‌ر، موته‌رجیم و شاعیری نا‌وداری کورد: عه‌بدوره‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی (هه‌ژار) که له‌۲۳/۳/۱۳۸۱ له‌شاری مه‌ه‌ابد، سازدرا‌بو، دا‌خوازی ئیجرای حوکمه‌که‌ی ئیمام خومه‌ینی و ئوسوله‌کانی راگیردرا‌وی قانونی ئه‌ساسیم کرد. هه‌روا له‌جیژنی هونه‌ری کوردی که له‌(سینما فلسطین) له‌تاران ۲۸/۹/۱۳۷۴ سازدرا‌بوو قسه‌م کردو خو‌ازیا‌ری به‌ری‌وه بردنی حوکمه‌که‌ی ئیمام خومه‌ینی و ئه‌سله‌ راگیردرا‌وه‌کانی قانونی ئه‌ساسیم کرد، هه‌روا له‌روژانی پینجشه‌مه و هه‌ینی ۱۱ و ۱۲ سه‌رما‌وه‌زی سالۆتی ۱۳۷۸ له‌سالۆتی (مجتمع شه‌ید آوینی) له‌کرماشان که کو‌نگره‌یه‌ک بو‌ری‌زدانان له‌خوالیخوشبو سه‌یید تا‌هیر سه‌ییدزاده‌هاشمی سازدرا‌بو دا‌وای ئیجرای ئه‌سلۆتی ۱۵ و ۱۹ قانونی ئه‌ساسیم کردو ئه‌م دا‌خو‌ازیه‌م له‌کتیپی فه‌ره‌ه‌نگ و ئازادی، کو‌مه‌لیک نوسه‌رکتیپی گولان ژماره‌ی ۳۳ چاپی ۲۰۰۰- ز- هه‌ولیر، له‌چاپ درا‌وه، هه‌روا نوسه‌ری ئه‌و کتیبه‌نوسیه‌تی: ئه‌و دا‌خو‌ازی‌یه

کوژه که‌ی جوّش‌دا.

له‌کوژگه‌ی ریژدانان بوّ پیّشه‌وا مسته‌فا بارزانی رابه‌ری که‌بیر و هه‌میشه‌زیندوی نه‌ته‌وه‌ی کورد که‌له ۲۰۰/۳/۱۰ ی زاینی له‌تالاری (بین‌المللی) سازمانی ده‌نگ و ره‌نگی کوّماری ئیسلامی ئیژان قسه‌م کردو له‌ئاخری قسه‌کانمدا و تم: «هیوا دارم هه‌ر وه‌کو توری که‌له‌چهن ماله‌ئاواره» ی توری نیشه‌جیّی قبرس پشتیوانی ده‌کا، کوّماری ئیسلامی ئیژانیش، ئاواله‌کوردده‌کان چ له‌عیراق و چ له‌تورکیه و سوریه و لوبنان و... پشتیوانی بکا. باشه‌بخه‌مه‌وه‌بیر: روژی سیّ شه‌مه ۳ ی خه‌زه‌لوهر (ئابان) ی سالی ۱۳۶۷ ی هه‌تاوی و ۱۲ ره‌بیع ئه‌وه‌ل - ی ۱۴۰۹ ی مانکی و ۵ ئوکتوبر - ی ۱۹۸۸ ی زاینی خوالیخوشبو: سه‌یید مه‌حمود - ی گولشه‌ن، سه‌یید ئیبراهیم - ی ستوده - دوکتور محه‌مه‌د ته‌قی ئیبراهیمپور. محه‌مه‌د صالح ئیبراهیمی (شه‌پوئل)، شه‌ریف عه‌زیمی، محه‌مه‌د ره‌ئوف ته‌وه‌ککولی، محه‌مه‌د ره‌یانی، حه‌سه‌ن سه‌لاح (سوژان) دوکتور فه‌ره‌یدون - ی جو‌نه‌یدی، که‌له‌لایهن ئوستانداری کوردستانه‌وه‌بوّ به‌شداری کردن له‌جیژنی له‌دایک بوونی حه‌زه‌تی ره‌سولی ئه‌کره‌م (د - خ) به‌بوئهی حه‌وته‌ی وه‌حده‌ت بانگ کرابوینه شاری سنه، وه‌کاک شاروخ هه‌ورامانی، به‌ماشین‌ها بتووه‌تاران، به‌شوینماندا، شه‌وه‌له ئوستانداری که‌ئایه‌توللا عوزما سه‌یید علی خامنه‌یی، سه‌رکوّماری ئه‌وسای ئیسلامی ئیژان، له‌وی بوو، ئیمه‌یش ئه‌م موسته‌د عه‌یاته‌مان به‌ئیمزای هه‌مومان له‌شه‌وی مه‌لود خوانی له‌سالوئی ئوستانداریدا دا ده‌س سه‌رکوّمار، ده‌قی موسته‌د عه‌یاته‌که: (مستدعیات هیئت علمی فرهنگی گردان که بمنظور شرکت در مراسم هفته وحدت در محضر ریاست محترم جمهوری به سندج دعوت شده‌اند:

- ۱ - تشکیل فرهنگستان کردی (آکادمی) - ۲ - ایجاد گُرسی زبان و ادبیات کردی و تأسیس چند واحد تدریس زبان کردی در دانشگاه‌های مناطق گردنشین و تهران و سایر مراکز علمی کشور - ۳ - پیگیری مصوبه‌ی نخستین کنگره‌ی زبان و فرهنگ و ادبی کردی مهاباد، درباره‌ی تدریس زبان کردی در جنب زبان فارسی در مدارس ابتدایی در مناطق گردنشین - ۴ - ایجاد دفتر هماهنگی در ستاد انقلاب فرهنگی در تهران به منظور

پیگیری مستدعیات یاد شده - زور به‌ریزه‌وه هه‌یه‌تی عیلمی فه‌ره‌نگی که به ته‌قازای
 ئاغای (روزبه) موشاویری کاروباری موتاله‌عات و فه‌ره‌نگی ئوستانداری سنه،
 (کوردستان) ناوه‌کان و موسته‌دعه‌یاته‌که، وه‌رگیران و پیشکەش به به‌ریز سه‌ر کو‌مار، کرا
 به ئیمزای هه‌مومان (ئابان) ۱۳۶۷ ی هه‌تاوی - به داخه‌وه له ۱۱/۱۰/۱۳۷۱ ی
 هه‌تاوی گول‌شه‌ن به نه‌خوشی دل وه‌ستان وه‌فاتی کردوم‌نیش بو‌یادی ئه‌و دو‌سته تازیزه
 شه‌رحی حال‌ی ئه‌وم به زمانی کوردی نوسی و له‌گه‌ل ئه‌و موسته‌دعه‌یاته‌دا له ۲ ژماره‌ی
 ۴۰ و ۴۱ هه‌وته‌نامه‌ی ئاوییه ر - مانگی خه‌زه‌لوه روسه‌رماوه‌ز - ی سالی ۱۳۷۷ ی
 هه‌تاوی به‌چاپم گه‌یاند. خودا له قورئاندا فه‌رمویه‌تی (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ) له
 قورئاندا ئه‌مر کراوه مرو‌عادل و دادگه‌ ربی و له ولات‌دا، عه‌داله‌ت به‌رقه‌راربکا، دیاره
 عه‌داله‌ت هه‌مو لایه‌نه‌کانی فه‌ره‌نگی کو‌مه‌لایه‌تی، سیاسی و رامیاری و ئابوری
 ده‌گریته‌وه، دیاره په‌ره‌دان به دادگه‌ری و عه‌داله‌ت و پاراستنی ریژو که‌رامه‌تی مرو، له
 نیزیکی بوونه وه‌ی خه‌لکی له یه‌کتر، ده‌توانی بیته‌ ئامانجگه‌لی هاو به‌ش؛ که له سازدانی
 ئازوتن به ره‌ولای جیهانی بوون نه‌خشی بنه‌رده‌تی هه‌بی. به هیوای ئه‌وه‌ین دادگه‌ری به
 دی بی. ۱۲/۶/۱۳۸۴ و ریکه‌وتی ۳ ی سپتامبر - ی ۲۰۰۵ ی زاینی - تاران.

ئه‌م مه‌به‌ته له په‌یامی کوردستان په‌ره‌ی ۱۴ سیاسی ژماره‌ی ۳۶ شه‌مه ۲۵ خه‌رمانانی
 ۱۳۸۵ هه‌تاوی و ۲۷۰۷ کوردی و ۲۲ شابانی ۱۴۲۷ مانگی و ۱۶ سپتامبری
 ۲۰۰۶ ز - له مه‌هاباد چاپ و بلاو کراوه‌ته‌وه.

ئاترو پاتین

لیکۆلینەوه له واژهی ئازربایجان (ئاترو پاتین: ریشه ناسی ناوی شارو یادمانه کانی تاریخی و گونده کانی یه ک و لآت و نیشتمان، له راستیدا ئاگاداری یه که، له پهیدا بون و ئال و گۆرو پیشکەوتنی ئەوانه، له میژودا، دیاره ناو له سەردانان له سەرتی یا شوینی یا کهسی، زۆرتەر له سەر بنه رتی روداوی میژویی یا دانهرانی ئەوانه، بیچم ده گرن یا له روی کارو کردهوی تایبهتی کۆمه لایهتی و فەرهنگی، وه یا ناوی میراتی خۆرسک و سروشتی ده ور و بهری ئەوانه، وەرده گیردرین، هەرچه خانبه ره و شاره تاریخی یه کان، دواي رابوردنی رۆژگار له ناوی که بۆیان دانرابوه، فاسیلیه یان گرتووه و ریگای دورودیزیان له سەرتهای شکل گرتیانوه بریوه، به لām هەر جۆر بی ئیمه مانان، به تیفکین له و خانوبه ره و شارو گوندانه، ئاگادار ده کاته وه و رامان ده چله کینن که لیان وردینه وه، که جلۆن سهریان هه لداوه و پهیدا بون. له م نوسراوه دا که ده یخویننه وه، تی کۆشراوه تا له روی به لگهی تاریخی و زمان ناسیه وه، بگه یه بنج و بناوان، هەرچه نده ئەم توێژینه وه ته ووترین و دوايي ترینی ده سکەت، نین له م باهه تانه وه جا له سەر به لگه نامه و نوسراوه کانی میژوزانان و خۆر ه لآت ناسان و جوغرافیا زانانه وه، ئازربایجان به درێژی ده وره گه لی تاریخی ناوه ندی حوکومه ت کردنی هۆز و تاینه ی جیا جیا بوه، ئاسه وارو ئەو نیشانانه ی والە رۆژگاری دورو درێژ به یادگار ماو نه ته وه، ههروه کوشاره ویرانه کان و ته پۆلکه خۆله میشینه کان و قه لآ و به رده نوسراویا هه لکه ندراره کان، گلکۆکان و هه زاران شوین، یا واژه کانی کۆن و که و نارا که له ئازربایجاندا هه یه، به لگه ن له سەر ئەم راستیه. سه سه ن پیرنیا میژو زانی ناوداری ئیرانی (ماد) ی گچکه ی به ئازربایجان و به شی له کوردستان داناوه، وه هه روا زۆربه ی میژوزانان به تایهت یۆنانی به تیکرا، ئەوه به (ماد) ی گچکه، ده ناسن و ده زانن و بیروریان له وه دایه، که له شکر کیشی و به ده سه وه گرتنی دنیا له لایه ن ئیسکه نده ری مه قدونی به دوا، به بۆنه ی ناوی فەرمانه وای ئەم

ئوستانه به سهرزهوی ئاترو پات یا ئاترو پاتین ناوی دهر کردوه.

محهمه د تهقی حه کیم له کتیبی خویدا که به نیوی (گهنج و دانیش) نوسیویه تی، ده لی: دواي مردنی ئیسکه ندهر حوکومداری ئه و ئوستانه، به ناوی (ئاترو پات) یه که م که سیکه، که ئالای ئازادی هه لدا و له راست سپای داگیر کهری ئیسکه ندهرا، زهق راوه ستا و ئه م سهرزهوی یه ی له چنگ داگیر کهر ئازاد کرد، جا ههر له بهر ئه مه هندی له توژی ئه ران و اهه ی ئازربایجانیان، به وه گیراو، به ناوی ئه و داناوه و ئه م ئوستانه یشیان به ئازربایجان ناو بردوه. سه یید ئه حمه د کیسه روی نوسیویه تی: کاتی ئیسکه ندهر بو ولاتی ماد و مادان (ئیترا نی کون) هی رشی بردوه، له ماد - ی گچکه یه کی له خه لکی ئه وی به ناوی (ئاترو پات) راپه ریوه و له و کاته وه، ئه و (ماد) ی گچکه یان به ئاترو پات ناو بردوه و که م که م کراوه ته، ئاترو پاتگان و عه ره بیه کردویه ته ئازربایجان و بنه ماله ی ئاترو پات تا روژگاری سلوکیان و ئه شکانیان، ههر به رده وامبون.

له بورهانی قاتبع و کتیبی تر، قسه گه لی تر له واتای ئه ودا په ییدا ده بی که هه مویان ئاو یستانی و ئیراین. ئیسترابون جوغرافیا زانی یونانی له کتیبی خویدا نوسیویه تی: کاتی هیزی پاشایی هه خامه نشیان که نه فت که وت، ئیسکه ندهری مه قدونی ده سی گرت به سه ر ولاتی مادان و هه خامه نشیاندا، له و سه رو به نده دا سه رداری به ناوی «ئاترو پات» له (ماد) ی گچکه راپه ری و سه رداری ماد - ی گچکه به ناوی ئه و سه رداره ماد - ه ناو نریاوه و له پاشان به ئاترو پاتگان یا ئاتور پاتگان، خویندراوه ته وه، خه لکی ماد - ی گچکه (ئاترو پات) یان کرده پاشای خو یان و خو یان کرده سه ر به خو و گو یان بو هه ر شه و گوره شه ی ئیسکه ندهریان شل نه ده کرد و جار به جار یه له گه ل پاشایانی ئه رمه نستان و ئه شکانیان و شامات سوریا: (سوریه) خزمایه تی و ژن و ژن خوازیان ده کرد

پروفیسور «مارکوارت» روژه لآت ناسی ئه لمانی له سالی ۱۹۲۶ ی زاینی و ریکه وتی ۱۳۰۴ ی هه تاوی له کونفرانسیکدا که له بابته تاریخ و ره گهزی ئازربایجانیان، قسه ی

کردوه، رای گه یاندوه که واژه‌ی نازربایجان له ناوی ئاترو پات ساترا بی ئەو سەردەمە‌ی ولات، له روژگاری ئیسکەندەر، گیراوه، ئاترو پات وجی نشینانی ئەو نە تەنیا له روژگاری ئیسکەندەر دا، سەر بە خوویی خوین ساز دا بو، بە لکو دواي ئەویش بە سەر بە خوویی حوکومە تیان کردوه، بە لām سەرەنجام ئەو زنجیرە‌ی پاشایانی ماد - ی گچکە بە دەسی ئەشکانیان تیاچون.

نوسەری تاریخی ماد، یا کوشوف لیکۆلەری روسی له کتیبی خویدا ئاوه‌های نوسیوه، بەشی فرە‌ی سەر زهوی ماد له هەریمیکدا بوو که له دوایدا کرایه، ئاترو پات و ئەوسا کرایه نازربایجان و له باشوری چه می ئەرەس دا بوو. له‌وه دەچی حوکومە تی ماد روژگاری له سەر زهوی باکور، مەلبەندی ئارانیشدا خاوەن و زه‌و دەسه‌لات بوون، واژه‌ی نازربایجان له راستیدا له ئاترو پات ساز دراوه، بی گومان خەلکی نازربایجان که له بنه چه که‌ی ماد - ن به درپژای میژو، نە خشی گرینگیان هه‌بووه.

هەندی لایان وایه که دواي مردنی ئیسکەندەر، ئاترو پات بووه‌ته، حاکی ماد - ی گچکە و ئەو سەر زهوی یه، به ناوی ئەو، ناو دار بوو. یاقوتی حەمەوی دەلی: ئاترو له په‌هله‌ویدا به واتای ناگره‌وپات به واتای پارێزه‌ری ناگردان و خازنه، به گشتی یانی خانوی ناگر و پارێزه‌ری ناگر، دیاره هه‌بونی ئەو هه‌مووه ناگردانانە‌ی له‌ویی، کردو ته به‌لگه بویرو راکه‌ی خوئی، خاوه‌نی تاریخی گوزیده دەلی: مرویی به ناوی ئازەرباد له روژگاری شاپوری زولته‌کتاف له ماد - ی گچکە، لافی پیغەری لیدا و خەلکی باوه‌ریان پیی کرد. میژوزانانی ئەرمەنی، له نوسراوه‌کانی خویندا. نازربایجانیان به ئازەربایجان، ئازەرباقان و ئاترو پاتکان، ئاترو پاتکان، نوسیوه و عەرەبیش به ئازەربایجان نوسیویانه. حە کیم فیرده‌وسی له شانامه‌دا له‌و بابە‌ته‌وه فەر مویه‌تی: [یک ماه در آذر آبادگان - بودند شاهان و آزادگان - همی تاز تا آذر آبادگان - به جای بزرگان آزادگان] نوێژینه‌وه نیشان ده‌دا که ئاترو پات به شیوه‌های جوړ به جوړ گۆر دراوه.

هه‌ندی لایان وایه ناوی شارو مه‌لبه‌ندیکه، هه‌ندی‌تر لایان وایه ناوی یه‌کی له‌کوران‌ی
 هه‌زره‌تی نوح پیغه‌مبه‌ره. هه‌ندی‌تر ده‌لین: به‌واتای جینگه‌ی گژه‌گژی بایه. له‌ئاو‌یستادا
 (Atere pate) به‌واتای پاریره‌ری ئاگره. له‌په‌هله‌ویدا به‌م‌شکله‌یه (Aturpat) ئه‌م‌زاراوه:
 ئاترو پات یا ئاترو پات ناوی سه‌رداریکی ماد - ی‌گچکه‌یه وئیرانی، دیاره، ئاترو پات
 حاکم «ساتراب، شاربان» بووه له‌روژگاری ئیسکه‌نده‌ردا لام‌وایه پیویسته به‌(دزمار یا
 دژمار) ئیشاره بکری که له‌ئاسه‌واری ئه‌و زمانه‌یه و له‌وه‌ش ده‌چی بیرورای ئیستراپون
 راست بی، چونکا ئاشکرایه که دوا‌ی تیشکانی ئاشوریان به‌ده‌سی (ماد، ماننا، سکاو
 کادوسین) که به‌دژی ئاشوریان یه‌کیان گرتبوو. ماد - ه - کان به‌سه‌ر باقی یه‌کگر تواندا،
 زال بوون و ئیمپه‌را توری گه‌وره‌ی (ماد) یان بو‌یه که‌مجار له‌مادان و کوردستان و ئیرانی
 کوندا به‌سه‌رداری (دیاکو - ی‌ماد) به‌دیهیناو نیشتمانی گه‌وره‌ی (مادان) ی‌پیک هینا.
 له‌سه‌ره‌تاوه حوکومه‌تی ماد له‌ئوستانی باشوری چه‌می ئاراز (ئه‌ره‌س) که ئازربایجانی
 ئیستایه، دامه‌زراوه و به‌ماد - ی‌گچکه‌ناسراوه و له‌پاشان گشت ولاتی ئیرانی کوئی
 ته‌نیوه ته‌وه و ماد، بووه‌ته حاکمی مادان و گشت ولاتی که ونارای ئیران و له‌روژگاری
 ئیسکه‌نده‌ری داگیرکه‌ردا، ئاترو پات به‌دژی داگیرکه‌ر راپه‌ریوه و له‌ماد - ی‌گچکه‌دا
 حوکومه‌تی سه‌ربه‌خویی سازداوه و گوئی به‌هه‌ره‌شه و گوره‌شه‌ی داگیر که‌ران نه‌داوه.
 روژنامه‌ی هاوشاری ۱۳۷۹ی هه‌تاوی به‌قه‌له‌می میخوش نوری (شه‌پوئل). ئازربایجان
 له‌که و ناراه، جینگای به‌رخوردی ته‌مه‌دون و ژیاروشارستانیته و ئه‌قیده و ئاداب و
 روسوم و په‌یدا بونی شوینه‌واری کوئی میژیوی بووه، ئاسه‌واری کوئی وه‌ک ئه‌رسباران و
 قه‌راداغیش به‌۱۲ هه‌زار سال و ته‌وریزیش به‌چواره‌ه‌زار سال به‌ر له‌مرو، ناوی هه‌یه،
 ئازربایجان لاندکی ژیاری، که ونارایه و یه‌کی له‌وه‌ریمه‌پرگرینگه‌یه که به‌ره‌ی مروفی
 ئوگر داری خوئی کردوه، چ له‌باری ئابوری یا خو‌رسکی و سروشتی به‌جو‌ری که یه‌که‌م
 چاپخانه و یه‌که‌مین فی‌رگه، یه‌که‌م ته‌ئاتر به‌شیوه‌ی ئه‌مرویی و فره‌ئه‌مرویی تر له‌م هه‌ریمه

بیچمی گرتۆوه و هیمان ئەو گرینگە ی دیرینی خوئی له دەس نەداوه، سەرنج راکیشه ئازربایجان ئاو و هەوای جوړاو جوړ و خووش و دلگیر و دل لاوینی هەیه. موره تەب بونی چوار گژو فەسلێ سال، دەشتی رەنگینی کیو و چیا ی سەرنج راکیشی وە ک (ئەسباران، سەیه لان و سەهند، دەریاچە ی ورمی، - ئازربایجان خییوی شارستانی تی درەخشان و کوئە ی هەیه، چ له دەورە ی ئۆرار تۆوه کان (کە زیاتر له چوار هەزار سال بەرله مرو) و چ له دەورە ی ماد و دامەزراندنی یە کەمین و پەرە دارترین ئیمیه راتوری مادو هەخامەنش و ئەشکانی و ساسانی. نوکتە دەلین کاتی ئەردە شیری بابە کان ئالای ئازادی ئیرانی هەلدا کە ئالاکە ی بە دەس فەرماندە یە کەو بوو، بە ناوی ژەنگە شاوهران و له نیوەرستی ئەو ئالایە دا وینە ی بالندە ی (هوما ی) زەنگا بوو کە ئەمرو له نیو ئالای تاییە تی حیزبی دیموکراتی کوردستانی باشوری (پارتی) خو نیشان دەدا. کە ژەنگە له کوردی ئەمزودا بو تە شەنگە، ئەحمە دە شەنگە، شەنگە بیرئ. دەلین ئەردە وانی ئەشکانی تانە و تە شەری بو ئەردە شیری بابە کان هاویشت و پیتی وت: ئە ی کوری کوردی، له نیو جیغ و چادری کوردان پەرۆ رده کراو، چلۆنە، دەتەوی تاجی شاهی له سەربینی ئەردە شیریش له وە لأمدا دەلی توی ئەشکانی بویە پیاوی بیگانه ی داگیر کەری ئیسکەندەری مەقدونی و ولات دیلە و ویرانە، دەمەوی داگیر کەر، وە دەرنیم و توی نوکەری داگیر کەر تەمی بکەم و ولات ئاوەدان بکەمەو. نوکتە: ئەرد ئەرز، عەرد، زەوی و سەر زەوی و موقەدەس، شیریانی شیری پارێزەری سەرزەوی موقەدەس، دیارە: ئەرد له ئەردە لآن دا هەر ئەو مانە یانە دەدا ولان بە واتای جیی و مانای ئەرد بەر فراوان دە کا یانی سەرزەوی فرەخاکی، هەرۆه ک: خیزە لآن: فرەخیزدار، له زمانی کوردیدا هەرۆه ک پاشگری پاراستن و حیفز کردن، وان له باغەوان، ئەردەوان، دەشتەوان و پاسەوان، نیشانە ی سنورەوانی یە کە له راستیدا بنە مالە ی حاکمانی ئەردە لآن سنورەوانی ئیران بوون، بو وینە کوئمە له زمانی کوردیدا کە مینی راوچی یە، کوئمە لآن یانی کە مینگە ی

راوچی، دیاره واتای راوچیشی له نیو خویدا راگرتوو (شه پۆل).
 یا له دهورهی دواى هاتنی ئیسلام، ئازربایجان، یه کی له گه نجینه کانی ته مه دونی کون و
 کهونارای ئیرانه، دین گه لی وه ک ئاینی زهردهشتی، مه سیحی، ئیسلام، که یادگاری
 پرنرخیان بو ئیمه به جی هیشتوو. قه لاگه لی میژوی، دهورهی ئورار تووه کان، به سهدان
 قه لای وه ک قه لای (بابه ک کلیر) با به کی خورم دین، ئوارسین، جوسون، قه هقه هه:
 (قاقا)، پشنو، په یغام، هلاکو، زوحاک یا ئازیده هاك، داش قه لا، قه لاکیژ، ئاخچه قه لا و
 شوینه وار و به سهدان ئاگردان، ته پولهی خوله میشین و کلیسای وه ک: (سینت
 ئیستپانوس، کلیسای مریه م - ی پاک، ئانیالو، جوان و رازوه ترین مزگه وت، ههروه ک
 مزگه وتی که بود: که وه: پیروزه) ته وریر. ئه رگی عه لیشا، مزگه وتی مه ره ند، ته سوچ،
 ئوسکو، مه راغه، شه بستر، سه راب، ئه هه ر، میانه، گلکوگه لی ههروه ک گلکووی شیخ
 مه حمود شه بستر و مه قبه ره تو شو عه رای ته وریر مه دفه نی شاعیرانی وه ک خاقانی
 کوردی زه ننگه ی شیروان، ئه سه دی توسی و هومام ته وریری که به داخه وه شیعه
 کوردی یه کانی له دیوانه فارسی یه که یدا له چاپ نه دراوه، بووینه ئه شیعه له هومام
 ته وریری که له سه ده ی ۸ و ۸ مانگی ژیاوه و به زمانی په هله وی ئازهری کورده واری
 شیعی به چاپ لیکراوه یی لی به جیماوه - هونه:

وه هار، وول و دیم یار خوش بی ئه وی یازان مه ول بی، مه وه هاران
 وول: گول، دیم: له دیمه شورده دا ماوه ته، دیم: دم و چاو، رومه ت. بروانه ناوه ندی
 موتالعات و ته حقیقاتی میلی و هزاره تی فیرکردن و بارهینان، ئیران له بابت ئازربایجان
 وه بی تاریخ که ئه و جزوه له ره دی شوره وی پیشودا نوسراوه که ئازربایجانی ئیران له هی
 شوره وی جیا یه و شوره وی ناتوانی ئازربایجانی ئیران بلکینی به ئازربایجانی شوره وی
 یه وه و کتیبی زانایانی کورد، ج ۲ په ره ی ۱۱۶ چاپی ۱۳۷۹ به قه له می (شه پۆل) و
 گوڤاری ویرا ژماره ی ۲ و ۱ سالی یه که م چاپی ۱۳۸۱ گاهنامه ی فره هنگی،

ٹیجتماعی، تہدہ بی پهری ۸ به قہلہ می (شہ پوئل).

یا قہتران تهوریز، زہ ہیرہ دین فاریابی، یا ناوی (شاگولی) تہوزیر یانی گولای گہورہ و پرتاو یا (گولی شا) یا گلکوک و بورجگہلی به ناوبانگی مہراغہ، وہ ک: بورجی کہ بود گومہ زہ سور، گومہ زی غہ فاریہ، بازاری سہر بوشراوی تهوریز، سہیرانگہی ٹال گولی، گوندی کہ ندوان، ٹہشتہ بین مہد فہنی خواناسی ناودار شیخ ٹہ بولقاسم نہ باتی کورد، لیقوان، گوندی قہراداغ و داوینہی چپای سہ ہند و سہ بہ لان، یا جہنگہلی پردار و درختی ٹہر سباران، برواننہ ہاوشاری به فارسی شہمہ ۵ خہرمانانی ۱۳۷۹ و ۲۵ جومادای ۱۴۲۱ و ۲۶ ٹوگوستی ۲۰۰۰ ی زاینی، سالی ۸ ژمارہی ۲۰۲ به قہلہ می محہمہد رہزا عہزیر پور (شہ پوئل).

ناساندنی ناوی تہوریز لہ روانگای زوان ناسی یہوہ. لہ شہر لہ تہ ک (ٹوراتو) سارگینی ۲ پاشای ٹاشور لہ کہ تیبہ و فتح نامہی خویدا لہ ۷۱۴ به ر، لہ زاین لہ ٹوشکا یا (ٹوسکو؟) و ہر و لہ دژوقہ لای پتہ و بہ ناوی تاروئی ناوی بردوہ، کہ لہوہ دہچی تہوریز بی (برواننہ تاریخی تہوریز تاکلکہی سہدہی ۹ مانگی، محہمہد جہواد مہشکور، پهری ۳۹۱) و بہ تیرٹیس، گازا، تورش، توریس، ٹورترا، داو ریز: (تہوریز) دورژ و... لہ کتیباندا ناوبریاوہ. (تہوریز کون مہنسور خانکو پهری ۲۰) میژو نوسانی ٹہرمہنی تہوریزیان به تہووویژ» ناوبردوہ (برواننہ تہوریز و دہورو بہر، شہ فیع جہوادی پهری ۶۳)، چیروگی بہم جوڑہ ہہیہ کہ «زبیدہ خاتون ژنی ہارونہ رہشید، (تہو (تہب) و لہرز) دہیگری و چون لہ تہوریز کہ ٹاوو ہدوایی پاک و خاوینی ہہ بووہ، چادہ بیٹہوہ، ٹہوی بہ تہوریز ناو، دہردہ کا. (محہمہد جہواد مہشکور سہرچاوہی بہرو) یاقوت حہمہوی لہ موعجہم بولدان تبریز - ی بہ کہسری ت خویندو تہوہ - ٹہبول فیدای ٹہیوبی لہ تہقویمی بولداندا دہنوسی «ٹاپورہی خہلکی ٹہو شارہ به تہو ریز دہی خوینتہوہ (سہرچاوہی بہرو پهری ۳۸۸ و ۳۸۹) مینورسکی (ٹیران ناس) نوسیوہ تی: خویندہوہی (ت:

تبریز) بە کەسەرە، یە کێ له تاییه تی یە کانی زاراوه ی خه لکی خه زهره کانه (سەر چاوه ی به رو) ئیرادی فره له م باوه ره ده گیردری. ئەحمەد کیسره وی به و هه مووه. توژیینه وانە که له بابەت (تهوریژ) ه وه ئەنجامی داوه، به ئاکام نه گه یشتوو ه و رایگه یاندوه که باش وایه، داوه ری له سەر نه که ین (: نازهری یا زمانی باستانی نازربایگان ئەحمەد کیسره وی په ره ی ۱۰۵ چاپی دوهم ۰۱۳۷۹). بیرورای دیکه ییش لای وایه که «تاو روژ» واژه یه کی ماد - ی یه و به واتای شوئیکه، که تریژ و تیشکی خوړی به سهردا ده رژی و کودریش ناوی ئەو شاره به (تهوریژ) تهو، به واتای (تاو: نوری خوړ و روژ) و (ئەلفه که ی بو ته خفیف فرتاوه، یا (تهو) به واتای له رزوتی و نۆبه تی و ته ب) ه - ریژ - ییش به واتای (تهو ریژه) یانی تاوتی و نۆبه تی و له رز لاده با، له لشی مرو، ده ی ریژی و لای ده با، (تهو ریژ) حالته تی فاعیلی و بکه ر - ی لی بگرین. که له زمانی ماد - خپوی ئیمپه راتوری ماد و کورد، به واتای (تاو، هه تاو) پرژینه، هه روا، له زمانی ماد - ی دا به شوئیک ده لێن: که گوێ روژ نورو تیشک و تیریژی خوێ به سهر ئەو پرش و بلاو ده کاته وه (تهو ریژ له روانگای تره وه، (حه بیو للاً تابانی په ره ی ۵۳) هه ندی تر لایان وایه تهو ریژ، ریشه ی ئاریایی هه یه و له واژه ی (تهو، ته ب، تا، تی) گه راوه و به واتای گه رما ریژ - ه که سه رچاوه ی ئاوی گه رم له تهو ریژ نیژیکن (ئیران و قه زیه ی ئیران لورد کیزون ته رجه مه ی وه حید مازنده رانی ج ۲ په ره ی ۶۶ به نه قل له تهو ریژ له روانگای تره وه په ره ی ۵۷) وه حسین خه له ف تهو ریژی له بورهان قاتیع - ج ۱ په ره ی ۲۳ له ژیر ناوی نازهر ئاباده گان ده نوی: (ناوی شاری تهو ریژه. ئەمرو (تهو) له زمانی خه لکی نازهری دا به واتای (گه رما، تاب و ته وان) به کار ده بری (واژه کانی کوته له زمانی ئەمرو می نازربایجان، وه محمه د ره زا شیعار تهو ریژی، له ژیر واژه ی (تهو)، دیاره ئەگه ر (تهو) له گه ل (ریژ) دا ئامیته بن، ده بیته (تهو ریژ) که له زمانی کوردی ئەم سه رده مه دا باوه و به (تهو ریژ) یانی (تهو ریژ) ده خویندریته وه. هه روه کو له به را، و تمان ئەبول فیدا ئەبیوبی ئەو شازاده کورده، له کتیی ته قویمولبولدان دا

نوسویه تی تهو: (= تهف) که ده بیته (ته فریز = ته فریژ) یانی گهرماریز، حاله تی فاعیلی و بکه ر. و به دریزای روژگار ساوراوه و به (ته ورینز) یا ته ورینژ خویندرا وه ته وه. (فهره نگی عه مید حه سن عه مید برواننه واژه (تهف) ئهم قسه له گهل ئه وه ی و تراکه (ته ورینژ) ریشه ی ئاریایی بو هه یه، یه ک ده گرنه وه. ته ورینژ ناویکی کوئی ماد - ی ئیرانی یه و - ناوی گونده کانیش هه روان: مه مه قان، گوگان، میهراوا، شیراز: شیرینژ یا شیراژ - شیرا ج، هه شته رو، ماکو: مادکو، میانه، بناو... هه چهنده له چوار سه د سالی رابوردوه وه، زمانی مه رد می ئازرباده گان ئازرپاته کان له ئازه ری به هه له وی: گورانی، بوته ئازه ری تورکی، هیمان زیاتر له هه شتا له سه دی واژه کانی ئه وی ره گ و ریشاژوی ماد - ی په هله وی: گورانی یان بو هه یه، برواننه موتالعات له زمان، تاریخ و فهره نگی ئازربایجان فیروز مه نسوری و ئیران میهر په ره ی ۸۱ و ۸۲ میهر و ئابان و ئازه زی ۱۳۸۵ ی هه تاوی نوسینی په یمان ئه سه دزاده ممقانی و یاد داشته کان و ته رجه مه ی (شه پوئل).

وندا بونی گهنج

«دیوید روھیل» که و نارناسی ئینگلیسی خوددی سالی ۱۹۹۸ی زاینی کتیبکی له لهندهن له چاپ داوه، به ناوی «ئوستوری» په یدا بونی ته مه دون، له چاپ دانی ئەم کتیبه بووه هوئی ئەوه، زورئی له که ونارا ناسان له بابته تاریخی عه هدی عه تیق و ته نانهت ناسین و ناساندنی تاریخی له رافه و ته فسیر گه لی خوین بیر بکه نه وه و دوباره چاوی پیدا بخشینه وه یا تال و گوریککی تیدا بدهن. روھیل له سه ربنه رته تی ورد بونه وه و لیکولینه وه کانی خوی و ههروه ها به به لگه هیتانه وه له سه ر بنه رته تی به لگه ی مه وجود، له ئینجیل عه هدی عه تیق (به شی ئافرانندن) و راقه و ته فسیره کان و ده رخننگه لی که له روی ئەو ئاگاداریانه وه، ئەنجامی دابون، ئەم فه رزه ی هیتا بووه گورکه باغی عه دن: (باغی به هه شت) شوینیکه، له باکوری روژاوی ئیراندایه: (هه ریمی له نیوان ته وریز و ورمی) دایه، ئەو به م فه رزه، ده ی سه لمینی، که په یدا بونی ژیار و ته مه دون له م نوخته و له م هه ریمه وه، ده سی پی کراوه و به حه ره که ت کردن له نیو کیو و چیا و چره کانی زاگروس (زوکورتی) دا، میژوی ژیار و شارستانی به رهی مرو بیچیم و شکلی گرتووه. دوای سالیکن «پترمارتین» لیکوله رو نوسه ری دیکه ی ئینگلیسی، به و تاریکی وردو تویره رانه وه و ته حقیقی که له روژنامه ی «ساندی تایمز» ه وه، له و بارو بابته ی سه ره وه له چاپی دابو، ئەوه ی به به شی له ئاخیرین ده سکه و تگه لی که ونارا ناسان، ئەژمار دوه، ته نانهت ئە گه ر ئەو هه ریمه کوردنشینه اش به شی له و هه ریمه یاد کراوه یش نه بن، خزمی و نیژیکی ئەو گونده کوردنشینه، ده توان سه رنج و تی روانینی زورئی له گه روکان و لیکوله رانی ده ره وه بو لای ورد بونه وه له و گونده کوردنشینه، به ره و لای خوینان رابکیشی، لیکوله رانی که به دوای که شف و دوزینه وه ی بیشکه ولاندکی ژیار و شارستانین، و تارو نوسراوه ی «روھیل و مارتین» تا گونده کانی بی به ش و مه حروم و هه ژار نشینی ئازربایجان ده رو و دوباره، وه بهر سه رنجدان و لیکولینه وه و خویند نه وه،

ده كهون، مه به ست ئه و گوندنشیانهن، كه بهر له مه كانیزه كردنی كشت و كال، به به كه گهرما و: (حه مام) یا به كه فیرگه، فره تر نیازیان هه به و موحتاجن، بو شایه دی ئه م نوسینه گشت خه لکی گوندی: (خری) و باقی گوندنشینه كانی دیکه ی جیرانیان به سه. راپورتی هه وائی ئاسیه ئه مینی له روژنامه ی هاوشاری سالی ۱۳۷۹ ی هه تاوی و ۲۰۰۰ ی زانیی. (شه پوئل).

کردستان الشرقیة (ایران) .. ترجمة تفسیر القرآن الکریم بالکرديە

(شه پوئل)

لأول مرة في كردستان ايران قام البروفيسور - محمد صالح ابراهيمي (وهو استاذ جامعي) بتفسير القرآن الكريم باللغة الكردية كما راجع التفسير مجموعة من علماء كردستان وقد ساعدت وزارة الثقافة والارشاد الايرانية على طبع هذا التفسير. ويعتبر عمل الدكتور ابراهيمي رافداً جديداً للغة الكردية التي لا تدرس في كردستان ومصدراً لأبناء كردستان المحرومين من المصادر والكتب الكردية إلا ما ندر.

27 نداء الحق جاپ لندون

بانگس هه ق - السنة الرابعة - العدد ۱۴ - ۱۵

سبتمبر ۱۹۹۵ م / ۲۷

کاتی ئەسپه کان مه ست ئەبن:

لیکۆلینهوه و بزاره کردنی ئەم فیلمه:

فیلم بهم تیتراژه، تهژی له خوشه و یستی یه، دهس پیتی ده کا کیزولهیی بچکولانه به زمانی شیرینی کوردی چریکه و چیرۆکی ژیان و ژینی خوئی ده گیریتتهوه. له دایکیهوه قسه ده کا که مردوه. له باوکیهوه ته دوی که خهریکی قاچاخچی یه تی یه و له «مادی» براههوه ده ئاخوئی که نه خوشه و بیمار، وه قسه له خوشکه گه وره که ی ده گیریتتهوه به نیوی «روژین» که کاری دایکی بنه ماله ی له سه رشانه و ته بی پینج خوشک و برایی، که به گاگۆلکه ده روژ یا تازه ده توانن بهن دو یخینه که ی خویمان به ستنه وه، به خیو بکا و پیان رابگا. له پاشان دیمه ن و شانۆ یه ک له بازار و زاروکانی کوردی که به زه حمه ت کاسه ی بلور و زهرف و زروفی چینی له کریاران، وه رده گرن و له روژنامه ی ده پینچ تا له ریگای پر له که ندو کو سب، له م زهرد بو ته و زهردی نیوسنور چوون، نه شکین.

هه ر له و شانۆ دیمه نانه ی فیلمه که دا، که کاک به هه من قوبادی نوسیویه تی و سازی داوه، باش تی ده گه ی که منالانی کورد قوربانی نه داری و هه ژارین و له سه ریان نا کرئ، وه ک مرو له بهرچاو نه گیر دراون. منالانی که له باتی چوونه فی رگه بو خویندن و فی ربونی زانین و عیلم و هورنه ته بی دهس ده نه کاری بفه و پر مه ترسی و شتی قاچاخ بین و بهن، ته ویش له شار و چکه ییکی نیو سنور که ساله های سال له بن چکمه ی دا گیر که راندا (له سو نگی جهنگی ئیران و ئیراق دا نالاندویه تی.

ویته گه لی که له په رده ی ته و سینه مایه دا، ده بیند ری، شار و چکه یه کی گچکه یه، که زاروکانی کورد، له ویدا ژیان و ژینان زور سهخت و پر له زه حمه ته.

«مادی» نه خوش و کوور و پشت ده ره ریوه، «مادی» کیسه یه کی چکۆله ی هه یه که قورسه و به ناچار ده واکانی تی ده کاو لای خوئی رایان ده گری بو خواردن. - «مادی» ۱۵ سالانه یه، به لام به قه و قلا فله له منالی سی ساله ده چی «مادی» پی یه کانی چکۆله و سه ری زل و ده م و چاو ی زل و زهق وزگی هه لمساوی هه یه و پشتیشی له دواوه زهق

دهر پهريون. ئەو هه مو سه ر له ئيواران سواری وائيتي گهوره دهبن و له گه ل منالانی کوردی دیکه داهشت و مه کی قاچاخ ده فروشن یا دهی کرن.

ئه مجاره یان مناله کانی کورد، ده فته رچه ی قاچاخیان له ژیر کراسه کانیا نه وه، له بن به غه لیان دا، شار دبووه. له نیو ئەم منالانه دا، منالانی کوردی باشوری یانی ئیراقیشیان تیدا بوو، که سنوره وانانی سنوری «به درو» په یتا په یتا ئەو مناله کوردانه یان هه لده بری، تابیان گرن و بیان رویتینه وه و زیندانیان بکه ن و شکه نجه و ئازاریان بده ن و چاو ترسینیان بکه ن، جا ناچار ئەو مناله کوردانه ی ئەو دیوی کوردستانی باشوری ئەبوو، بهر له وه ی بگه نه نیو سنورو نیژیک «سنوره وانانی داگیر که ر» له پشت وائیتبار ه که وه خو فریده نه خواری و به نیو ئەو به فره زور و سهر ما سه خته به نیو زهرد و بهردا، به و نیو چرو چیه دا به هه لات هه لات برون و خو له دهس (سنوره وانانی داگیر که ر) رزگار بکه ن. به لام زور جار ان ئەو مناله به سه ته زمانانه، ده که و تنه گیر سنوره وانانی نامووبی به زه یی و هه رچیان پیی ده بوو روتیان ده کردنه وه و ده درانه بهر زلله و پیی له قه ی ئەو ناکهس به چانه ی به ناو سنوره وانان.

ژین و ژیان له ونیوه دا «که به نیوی سنور به سه ر ئەو خه لکه، دا سپاوه» زور هه ژارانه و پر له دهرد و رهنج و زه حمه ته، زهوی زور و په ره دار و بهرین و پر له «مین» ه - که «داگیر که ران» له خاکی پاک و پرپیت و به ره که تی کوردستان دا چه ندو یانه، له کاتی شه ری ئیراق و ئیران دا که به عه مد و به قه سه ت، شه ره که یان له ساله کانی هه شتا کاند (۱۹۸۰ ز) هینا بووه نیو خاکی کورده واری، چونکا له وه ده ترسان کوردیه ک بگرن و خو له دیلی و یه خسیری رزگار بکه ن.

له و سه رده مه ی وائهم فیلمه ساز دراوه، ئەو ناوچه زور سارد و پروته ژی له به فرو ژیان زور سه خله ت بووه.

«مادی» نه خو شه و ئەبی قور سه کانی، به بی ئاو قوت بدا و بیان خوا، به م و اتایه تف له نیو ده میدا جه م بکاته ه، «تا بتوانی قور سه کانی پیوه قوت بدا چونکا بو خوار دنی ئەو قور سانه، ئاو له و ده مه ی دا دهس ناکه وی. - له ونیوه دا، نو واندانی پیوه ندی مرو فانی نیوان سی منال هه ست بزویته، سنوره وان، وائیت باره که راده گری و مناله کان ریز ده کا، دوای

راگر تنی ماشینه که، منالە کان ئەبی باقی ریگا، تادە گەنە، مالەو، بە پیادە برون، ئەو ریگا پروتەژی لە بەفرە و بەوسەرما و سۆل و تۆف و بەندە، بەلام هیمان بەلاودەرد، بەسەر قارەمانانی فیلمە کهدا، ئەباری. منالە کان گەشتونەتە مالی و لەوکات و ساتەدا جەنازە ی باوکیان گەشتوتە بەر درگای مالی. راوی قارەمانی میرمندان بەزمانی کوردی هاوار دەکا و بە قولپی گریانەو. دەلی باوکی بەسەر «میندا» رەد بوو و مین لەبن لاقیدا تەقیو. ئیستا لەم دەمەیدا، سەرەرای داکیان، باوکیشیان سەر پەرستی خانەوادەش لە دەس چوو و شەهید بوو.

نوکتە: لەم فیلمەدا «مادی» ۱۵ سالەیی بە تەمەن گەرەو بە قلاڤە هەر وەک زاروکی سی سالە دەچی، ئەم واتایە لەئیمە دەگەینی که نەتەوێ نەجیب و بەشخوراوی کورد، تەمەنی زۆرەو میژویی کۆن و دور و درێژی هەیه، بەلام داگیرکەرەن نەتەوێ کوردیان لەفەقەری ئابوری و فەرھەنگی و کۆمەلایەتی دا قەتیس راگرتوو.

ئەم فیلمە پەیتا پەیتا، زەر بەلە بینەری خوێ دەو شینی که زاروکی کوردی روژ هەلات و کوردستانی باشوری لە چ کەندو کوسپیک دا، ئەژین که بەنیو ژیانە. «روژین» خوشکە گەرەو، شیوێ دایکی دەگریتە ئەستۆ، پاروێ نان ساز دەکا و دەیکا بە دەم خوشک و برا منالە کانی و نانیان دەداتی.

براگەرەو که یان لەبەر نەداری دەسی لە خویندن هەلگرتوو و ئەویش بو تە نان هینی مالی. تەنیا میرمندانیکە که لەم کات و ساتەدا، دەتوانی بچیتە فیڕگە «مەدرەسە» بو خویندن، ئەو دەفتەرە کانی بە مەشق و نوسین پرده کاتەو.

براگەرەو که، دەفتەر بو خوشکە چکۆلە که ی دەکری. «مادی» دەباتە لای پزیشک «لوقمان و حە کیم». بو «مادی» پۆستیر دەکری، وینە ی (رەش پیستیک) بە قلاڤە یە کی چەو و روئوای و دەس و بازولەیی قەوی و ئەستور و پرلە گوشت و ماھیچە، ئەم پۆستیرە لە بە راورد کردن لە گەل منالی ۱۵ سالە که بە ئەندازە ی زاروکی سی سالە هەلی نەداو، مولە لەشی مروف راست و قرژ دەکاتەو. مامیان دەلی: ئەو ناتوانی خەر جی هەشت زاروکی خوێ دابین بکا، لیرەو و رۆن دەبیتهو که لەدەرەو هەچ یارمەتی یە ک بەم منالە بیکە سانە نادری، لەم روژەو نەفسانە دا کوششی براگەرەو که یان بو بارکیشی لەنیو سنور بە

شیۆە ی قاجاخ ناگاتە شوینی، که خیری بهو منالە بیکەسانە بگا. هه‌وایش زور توش و ساردو سه‌خله‌ته ئەسپە کان (قاترو هێستره‌کان) ئە بی مەست بکرین تا بتوانن به نیو ئەو به‌فره‌دا به‌نیوزه‌ردو به‌ردو رینگای هه‌ورازو هه‌له‌موت و پرله که‌ند و له‌نده دا برون و پی نه‌خه‌ن و گه‌رمای له‌شیان سارد نه‌بیته‌وه، تا باره که‌یان ده‌گه‌ بینه‌جیی.

له‌ نیو ئەو فیلمه‌دا ئەسپ نایندری به‌لکو قاتره‌ بارده‌ کیشی، ده‌ که‌ون به‌سه‌ر میندا و تیا ده‌چن، قاترو هێستره‌له‌ زه‌رد و به‌رد و چروچپای کورده‌واری فره‌ به‌ کاردی و بو‌روژانی‌وا پرنخ و به‌بایه‌خن و له‌ماشین و شتیوا له‌و رینگایانه‌دا به‌ کارتر و پرنخ‌ترن. پزیشکی دی (گوندی) دوباره‌ راده‌ گه‌ینی که‌ ته‌ گه‌ر «مادی» نه‌شته‌رکاری نه‌ کری، ده‌مری. «مادی» هه‌مو روژی به‌ ده‌رده‌وه ده‌ نالینی و کز تر و گرموله‌ ترده‌بی وره‌ق و ویشک هه‌لده‌ گه‌ری و رو به‌تیاچون به‌ره‌و پیری نه‌مان ده‌روا...

«روژین» خوشکی گه‌وره، وه‌ ک دایکی بنه‌ ماله‌ی بی‌سه‌ر په‌رست شو به‌ پیاویکی کوردی کوردستانی با شوری ده‌کا، مه‌رجیشی ته‌وه‌یه که‌ ماله‌ زاوا «مادی» نه‌خوش له‌ گه‌ل خویمان به‌نه‌ ته‌و دیوو موعاله‌جه‌ی بکه‌ن و ته‌وه‌ شیربایی «روژین» بی.

«روژین» ته‌نیا په‌نای ته‌و منالانه‌یه که‌ به‌ شیۆه‌ی دایک به‌سه‌ریان راده‌گا، سواری مابین ده‌بی و به‌ره‌و ماله‌زاوا «به‌ختی خو» ده‌روا. روژین جلک و سیپالی سورله‌ به‌ره‌ ده‌ کاو چارشووی که‌ شان و ملی بچوکی له‌ سه‌رما پیاویری دراوه‌ به‌ سه‌ری دا.

نوخته: ته‌وه، که‌ «روژین» به‌ پیاویکی کوردی، ئیراقی شو ده‌ کاو ته‌و بوکه، له‌م دیو ده‌بنه‌ ته‌و دیو له‌ فیلمه‌ که‌ دا ده‌یه‌وی بلی: خه‌لکی ته‌م دیوو ته‌و دیو هاو زمان و هاو ره‌ گه‌زن و هیچ جیایی ره‌ گه‌زی له‌ نیوانیان دا نییه‌و دیواری نه‌دی (نامه‌رئی) ته‌م دیوو ته‌و دیو. له‌ دیواری بیرلینی ته‌لمانی سست تر و بی‌مایه‌تره‌، دیواری له‌ نیوان دا نییه‌.

«مادی» نه‌خوش له‌ نیو خورجینی که‌ ده‌نین وله‌ پشت ته‌رکی قاتری توند ده‌ی به‌ستن تا نه‌ که‌وی، له‌ ده‌م و چاوی «روژین» ی بچکولانه‌ و «مادی» غه‌ریبی ده‌باری.

خه‌سوی «روژین» و ژنانی دیکه‌ دینه‌ پیشوازی بوکه‌ که‌: «روژین» خه‌سوی (روژین هه‌ر که‌ چاوی به‌ «مادی» که‌وت ده‌سی کرد به‌ قیژه‌ قیژ و پرته‌و بوله‌ کردن و به‌ زمانی کوردی به‌ دادو هاوار هاواره‌وه‌ وتی: من بوکم هیناوه‌، نه‌ ک ته‌م مناله‌ نه‌خوش و

ته لڅه که ... نه ی هیشت «مادی» سر به مالیدا بکا.

«روژین» به قولی گریانه وه «مادی» برای گرتو باوه ش، ټه وسا به مام و براکه ی سپارد که ټاگیان له «مادی» بی . مامی روژین ویستی کاره که یان لی ټیک بدا، به لام تازه «روژین» ماره براوی پیاوه کورده ټیراقتی به که یه.

مامی «روژین» ده لی: ټیمه شیر بایمان له ټیوه وهر نه گرتو وه، جاله بهر ټه وه ی «مادی» موعاله جه بکه ن و رای بگرن، ماله زاوا هیستری له باتی شیربایی به مامی روژین ده دن، «مادی» به هیستر، مامه له ی پی ده کری.

قاتر یا هیستر له نیوچروزه ردو به ردو پرله هه لدری خاکی کوردستان زور به که لکه و زور به کاردی...

فیلمه که به و ټاهه نکه خه فه تاوی به، به م ملودرامه به رده وامه، به و نه خوشییه ی «مادی» به تایه ت که ههرچی له دوا که وتنی نه شتهر کاری «مادی» رابری ټه و نه خوشه له مهرگ و تیاچون زیاتر نیژیک ده بیته وه. جا به ناچار لی ده بری به هو ی شیربایی «هیستره که» ی روژینی خوشکی، کالا و کوتالی بیاته ټیراق تا به لکو خه رج و مه خاریجی نه شتهر کاری «مادی» دابین بکا. به کی له هاواله کانی کوتبویان: که زه وی به کانی ټیمه بو کشت و کال نابن، چونکا داگیر که ران «مینی» زور و زه وندیان له زه ویه کانی ټه واندا چاندوه و کردویانن به بن خا کدا. «مادی» و براکه ی له گه ل باری قاچاخچیان ده چنه سه فهر به لام ...

نوکتته ټه وه که نه خوشه که به «مادی» نیو براوه ټاماره به که نه ته وه ی کورد له ره گه زی مادن و کورد زور میژوی دورو دریزی هه یه و ټیستا که پارچه پارچه بون، داگیر که ران له ههر بارو بابه ټیکه وه کوردیان له نه خوشی مهرگ و تیاچون و تاوا نه وه دا راگرتو وه، جا ټه گهر نه ته وه ی کورد زو به فریایی خو ی نه که وی به نه شتهر کاری خو ی له داگیر که ران جیا نه کاته وه، تیاچون و تووانه وه به ده سی خو ی مور ده کا - ټه وه ش که خه سوی روژین نه ی هیشت مادی نه خوش. بچیته مالیان، ټاماره به کورده کانی خو مانه که نایه لن کورد، له کورستان دا بجه جمی و بجه سیته وه و بچنه نیو خاکی بن ده س به کتر، که مه بادا، داگیر که ران بیان ناخوش بی. - ههستی پرسوزی ټهوسی مناله لیقه و ماوه

سه باره ت به به کترین، ههستی پر سوژی گشت کورده کان له پارچه پارچه کردنیان به دهس نامو، به کتر به به کدی نیشان ده دا، که نه ته وهی کورد گه یشتو ته ئاستی به ک بون و به ک گرتن که خاکه که یشیان به ک بخه نه وه و به ک بن و به ک ره گه زو به ک خوینیشن، تازه دژو دوژمنان و داگیر که ران هچیان له دهس نایی و کورد بیری له خوئی کردو ته وه و خه ریکی ئازاد کردنی خو به تی به ته واوی.

شانوی ئاخرو ئوخری فیلمه که یش به ته لاش و ته قالادانی برا که ی "مادی" به وه خه ریکه. "مادی" و برا که ی و هیستره که یان له نیو قورو سه رمادا گیریان خواردوه و که و تونه ته نیو که مینی سنوره وانانی داگیر که رو هاو ریگا کانشیان له ترسان هه ره لدین و ئاوریش لی ناده نه وه، به ناچار له گهل «مادی» برای دا به نیو سیمی درودار دا، تی ده پهرن. «مادی» له سنور تی ده پهری؛ له پشت سیمه درو داره کانه وه.... هه ل و مه رجی «مادی» و هه زاران زاروک و منالی کوره ده واری که وه کو «مادی» ین، چاویان بریوه ته ئاسویه کی روناک و گه شی دواروژ.

مادی له سنور، سنوری به درو سازدراو رابوردوه و فیلمه که یش هه رله م نوخته ده

گاته ئاخرو. (شه پوٲ).